

Nasjonalbiblioteket

Pliktavlevering

Finsetveien 2

8624 MO I RANA

NORGE P.P. PORTO BETALY

A

PRIORITERT

SYSTEM

UTROPIA

21. mai 2014 // årgang 39 // Nr 9 // www.utropia.no // Studentavisa i Tromsø og Finnmark

NYTT ARBEIDSUTVALG I STUDENTPARLAMENTET: - VI SKAL FORME FREMTIDEN

SIDE 7

NORWAGON: THE NEW FACE OF NORWEGIAN TOURISM

SIDE 6

UBT/KS tids Utr (generelt)
2014 Årg. 39 Nr. 9
Utropia (trykt utg.)

WHAT IS GOING ON IN UKRAINE?
- NEWS BECOMES WORSE AND WORSE BUT.

SIDE 14

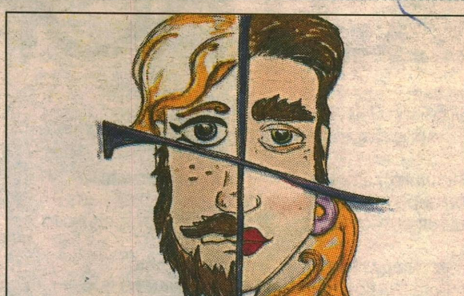
BIOPROSPECTING:
SCIENTISTS COLLECT NEW SPECIES OF
UNKNOWN MARINE ANIMALS

PAGE 11

SNART SJAKK-OL:
SJAKKFEBER PÅ UNIVERSITETET

SIDE 25

MELODI GRAND PRIX:
KJØNNSDEBATT OG INTERSEKSUALITET

SIDE 10

LEDER

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

Tid for sommerferie

I skrivende stund er det mange som allerede har tatt sommerferie fra studier. Og for de som ikke har det, er nok ikke den velfortjente sommerferien så langt unna. Det er lite som er så godt som og endelig kunne ta sommerferie etter et helt studieår, syns nå jeg i hvert fall. Selv om det kanskje er sommerjobb eller fulltidsjobb etter endt utdanning og slettes ikke feire som venter er det allikevel utrolig deilig å ha et skoleår bak seg.

Utgaven du nå holder i hendene er siste utgave av Utopia for dette semesteret, før vi også skal ta en liten sommerferie fram til skolestart. Men i Utopia skal vi ikke ligge på latsiden i sommer. For i løpet av sommeren har vi masse spennende planer for hvordan vi skal gjøre Utopia enda bedre før neste studieår!

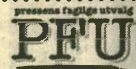
Det aller første vi skal gjøre er å bygge opp hele nettsiden vår, Utopia.no. Nettsiden skal bygges opp på nytt helt fra bunnen av, å få en skikkelig totalrenovering. Vi ønsker å skape en mer brukervennlig og bedre fungerende nettside. De nye endringene skal gjøre nettsiden mer moderne, og tilpasses dagens og fremtidens mediesituasjon, med mer plass til annonser og video, og bedre brukervennlighet fra mobiltelefon og nettbrett, blant annet. Arbeidet er allerede i gang, og vi tar sikte på å være ferdig rundt skolestart.

I tillegg skal vi i sommer jobbe med magasinet IM Student, som er et magasin smekktfullt av informasjon rettet mot både nye og gamle studenter. Magasinet er opprinnelig et gammelt Utopia-produkt, som ble vekket til live for noen år siden igjen, med nytt konsept som har fått kjempegod mottakelse og vært en stor suksess fra første start. Magasinet målsetning er å være et magasin med all nødvendig informasjon til helt ferske studenter, i tillegg til å gi relevant informasjon også for de som kanskje har vært her en stund, samt til de lommekjente.

I fjor kom magasinet ut i to utgaver, enn for Finnmarkscampusene, og en annen for studenter i Tromsø. I år har vi valgt og heller lage et enda større felles magasin, som alle nye studenter vil få i postkassen rett før skolestart. Mens magasinet også vil bli distribuert på campus, og på Utopias omtrent 80 distribusjonssteder rundt om i Tromsø og Finnmark. Nytt av året vil også nettsiden nå hele året oppdateres med nyttige ting relevant for både deg som er student og ikke-student i Tromsø og Finnmark.

Før den tid, kan du i denne utgaven lese vår spaltist Ida Bings ublide møte med det som skulle være en nye og moderne eksamenform på side 13. Mens vår spaltist Matthew Lynch utforsker om svaret på mange av våre menneskelige gåter kan ligge under overflaten i sin forskningspalte RevolUtionary Research på side 11. Bare for å nevne noe.

God lesning og god sommerferie!

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
EDMUNDO QUINONEZ
KULTUR@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

FINNMARKSREDAKTØR
STIAN SÆTERMO
ALTA@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
TERJE PETTER LEIROS
LAYOUT@UTROPIA.NO

MIDLERTIDIG
LAYOUTANSVARLIG:
TRYGGVANG RASMUSSEN

ØKONOMI- OG ANNONSE-
ANSVARLIG:
LENE OLIVE SEDOLFSSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60

WEB: WWW.UTROPIA.NO

E-POST:
REDAKSJON@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ OG FINNMARK
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Bildespesial

**Dette er siste utgave dette semesteret.
Utopia er tilbake i august.
Les oss på Utopia.no**

FORSIDEBILDER:

HOVEDSAK OPPE:

ERIK IVERSEN

HOVEDSAK NEDE:

KARI AMICK

BILDER NEDE, F.V.:

MARKIYAN MATSEKH, HÅVARD HEISKEL, ILLUSTRASJON UTROPIA, MATEUSZ MOTYKA

EN STOR TAKK TIL UTROPIAS FRIVILLIGE:

JOURNALISTER:

LENA FUNKE
LYONEL PERABO
KATARZYNA CHEROMIŃSKA
CHRISTINA DAVRIL
ALEXEI SMIRNOV
MIRJAM LOHNE HENDEN
SIMON STEINNES
EMMA JENSEN
DAI XUAN
ERIK IVERSEN
IDA BING

ILLUSTRATØRER:

JULIE HAGERUP
MATEUSZ MOTYKA
HA ANH TRAN

IVAN VAKULENKO
JESSICA MOHME
MATTHEW LYNCH
SARA LUPINI
VIVIAN MIKALSEN
PERNILLE ENGSTRØM SKAUG
VALERIJA ZELVE

KORREKTURLESERE:

KARI AMICK
SIMON STEINNES
EMMA JENSEN
CHELSEA MACKAY

FOTOGRAFER:

LINNEA NORDSTRØM
EIRA TRIGUERO
ERIK IVERSEN
HÅVARD HEISKEL
KARI AMICK
KATARINA RUZICKOVA
MARKIYAN MATSEKH

LAYOUTMEDARBEIDERE:

KATHARINA REIMER
TIINA-MAARIA LAIHI

7.mai i Tromsø

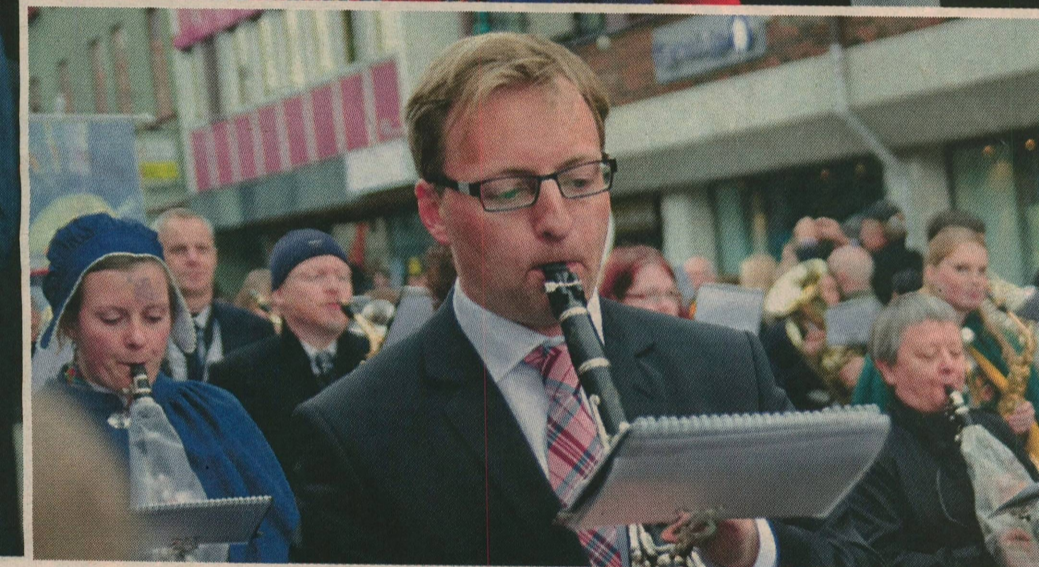

FOTO: OLGA SHAVRINA

Utropia for

35 år siden

1979:

Utropia skriver om å bo på studentby. En stor del av Tromsøs studenter bor i studentboliger. Her i byen har vi fire slike, Breivika, Øvre Breivang, Storskogåsen og Prestvann. I forbindelse med temaet i denne utgaven av Utropia, var studentavisa interessert å høre hvordan det er å bo på denne måten for å finne ut hvordan boligmiljøene fungerer.

10 år siden

2004:

Aldri før har så mange satt Universitetet i Tromsø som sitt studievalg nummer én, viser tall fra Samordna opptak. 1987 søkere har et studium ved UiTø som førstevalg i år mot 1507 i fjor. Økningen er på hele 31,9 prosent. Til sammenlikning har Universitet i Bergen en økning på 13,5 prosent, Universitetet i Oslo 12,9 prosent og Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet 3,4 prosent.

DRIV / STUDENTSAMFUNNET I TROMSØ

FOTO: EIRA TRIGUERO
NYHETER@UTROPIA.NO

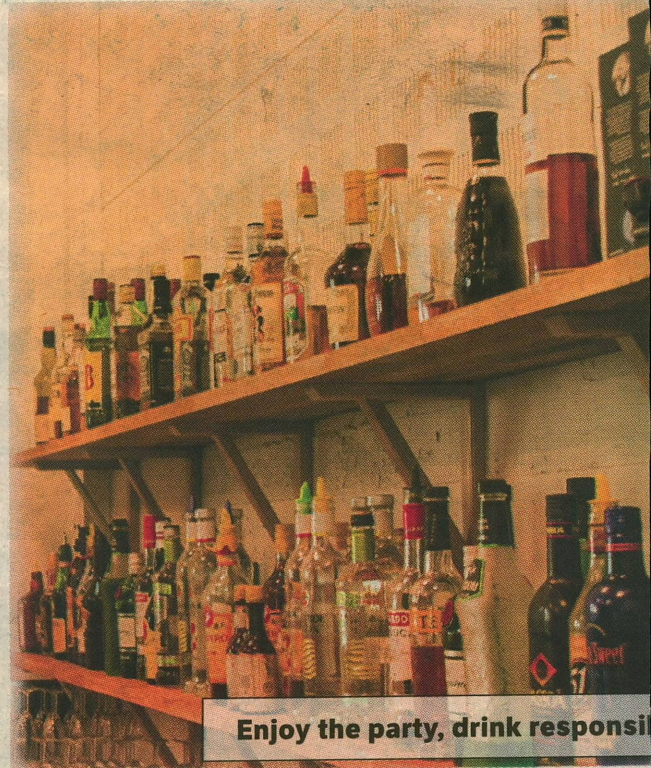
Main Café.

Looking out towards the city centre

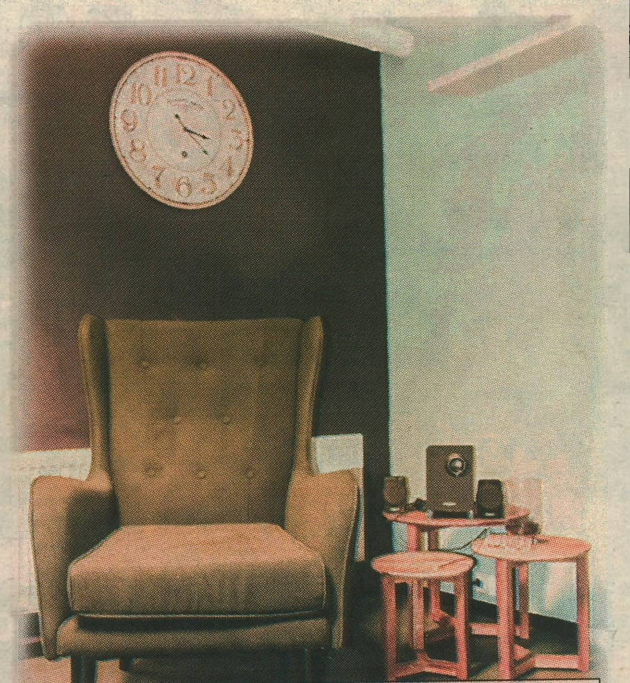
Ambience is everything: enjoy a relaxing time on the terrace

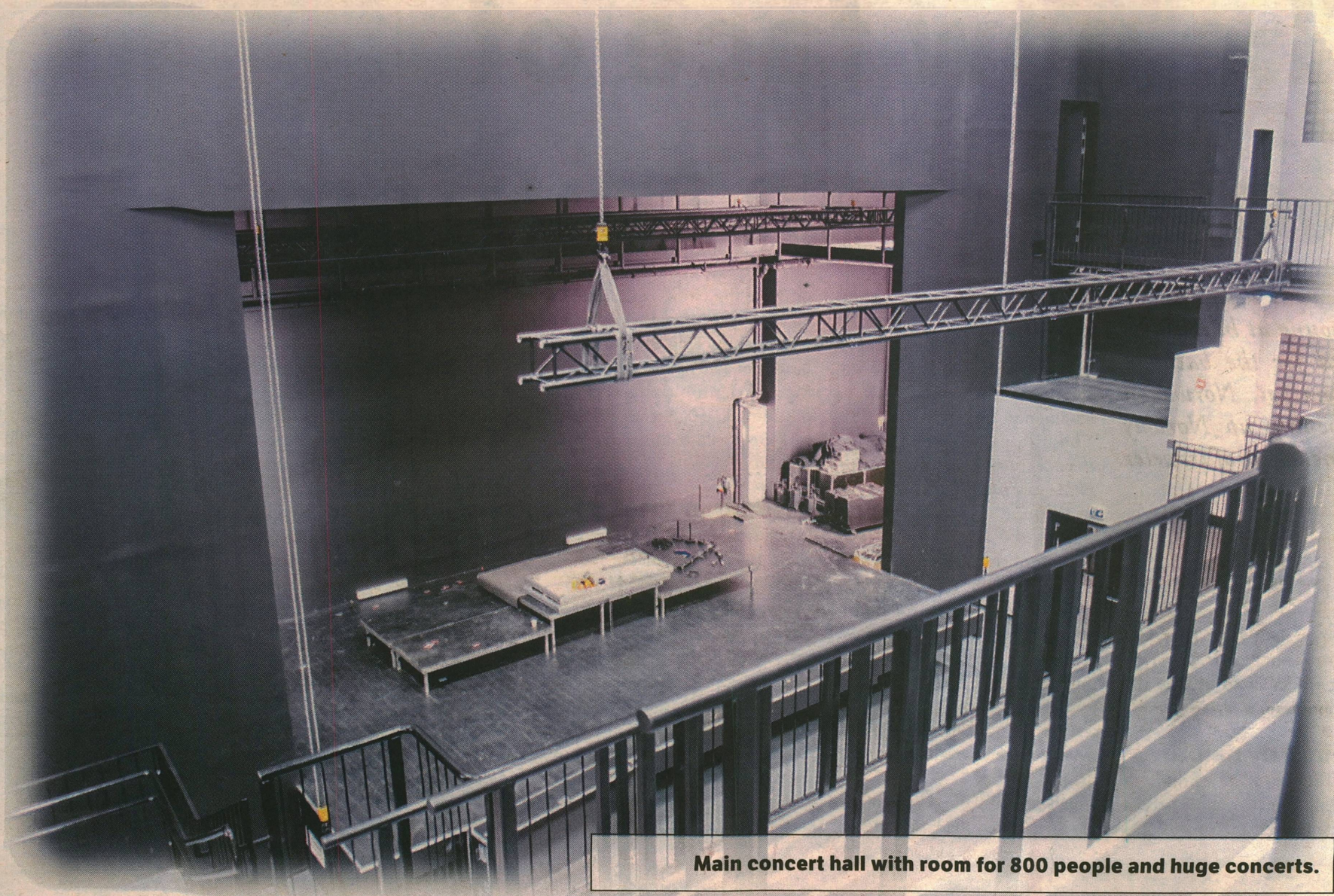
Enjoy the party, drink responsibly

Upper Gallery.

Backstage : the perfect place for artists to relax before performing

Main concert hall with room for 800 people and huge concerts.

Mixing Table: Achieving perfect sound each and every time for each and every concert.

Concert Hall Coat Check

Floral design adorn wall tiles found outside on the terrace

Dining Table Backstage

The new face of Norwegian tourism

With vans designed for the young at heart, and priced for the backpacker market, Norwagon is opening up Norway to a new type of traveler.

Anyone who has visited knows that Norway's best assets are its wide open spaces and snow-capped peaks. What confused Matthew Lynch, Norwagon's founder, was why young tourists weren't leaving the cities to explore the countryside.

Inspired by nature

Having travelled the world on a shoestring Lynch was awestruck when he arrived in Norway. De-

spite being from New Zealand, another country notable for its mountains and fjords, Norway's natural beauty had him leaving the city as often as he could to get amongst the mountains.

Whilst roaming he noticed he was not crossing paths with many young tourists. The people he encountered were grandparents cruising the coast on the Hurtigruten or baby boomers clogging the roads with their oversized motor homes.

Where were all the young people? – he asked. He started investigating and found that many backpackers simply couldn't afford to see the countryside and were instead confined to walking around the major cities.

Lynch knew that the joy of being in Norway had nothing to

do with the cities. He says 'It's all about getting out to the countryside and seeing the unrivalled beauty of Norway. It's about skiing in Lyngen on a powder day, or climbing 10 pitches of sheer rock on Kvaløya under the midnight sun'.

Norwagon was born

Lynch wanted other tourists to share these experiences, and so Norwagon was born.

Norwagon gives people the freedom to explore the more remote regions of Norway. Part vehicle, part experience, Norwagon gets the adventurous to far-flung spots, and removes the cost of a hotel or an expensive camper, something Lynch says was 'outside the budget of most young travelers'. It's wheels to get you out

there by day; then by night, the van converts into a little home away from home.

All Norwagons are fitted with a double bed, cooking facilities and even a kitchen sink. And don't think this is a traditional campervan either; the vans are painted up and designed for the budget traveler with everything you need, nothing you don't. And the price reflects this. Travelers used to backpacking understand and embrace the 'value for money' approach, explains Lynch

For those who seek adventure

Lynch says that Norwagon started with a single van, but the response has been fantastic.

More wagons are in the pipeline now, so you can expect to see

more young adventurous types on the back roads this summer. The exciting part isn't the price, it's that you can explore and have an adventure of your own. The wagons have all you need, and the 'roughing it' aspect makes it more fun. Norwagon was created for people who want to avoid the tourist traps and create their own unique trip.

Lynch says that starting the company has been great fun so far. Fun is something he's keen to embody with the company and pass on to those who rent Norwagons.

By: MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

Matthew Lynch checks out the scenery from the roof of a Norwagon. (Photo: Kari Amick)

Dette er det nye arbeidsutvalget til Studentparlamentet
Øyvind Dammerud (fra venstre), Mats Beldo, Ida Sandvik Knutsen, Daniel Hermansen og Oliver Mizero.

- Vi skal være med og forme fremtiden

Onsdag 7. mai valgte Studentparlamentet både nytt Arbeidsutvalg og en rekke verv i styrer og utvalg. Fra 1. juli er det Daniel Hermansen som tar over som leder for studentdemokratiet etter Marianne Haukland.

Hermansen hadde ingen motkandidater til vervet som leder, og blir dermed den andre moderate AU-lederen på rad. I sin valgtale la han vekt på at han som leder vil fremme studentdemokratiet til alle studenter.

- Jeg føler meg veldig glad, sa Hermansen etter at møtet var over. Han kunne også avsløre at det aller viktigste å jobbe med i året som kommer er å få flere studentboliger til Tromsø.

- Vi skal være med og forme fremtiden, vi skal jobbe for studentboliger, digital eksamen, studentombud, podcasting, kontakt med studentdemokratiet og for levende campus i Alta, Hammerfest og Kirkenes. Vi skal bygge hverandre opp i løpet av året, lovet han til representantene i salen.

Vil gjøre studentdemokratiet mer synlig

- Jeg synes det er tøft av parlamentet å vise tillit til meg, sa Mats Beldo (Moderat Liste) etter at han ble valgt til nestleder uten motkandidater.

Nestlederen i Studentparlamentet har ingen fast oppgave, men etter valget fortalte Beldo at han ser for seg å jobbe med å gjøre studentdemokratiet mer synlig blant studentene.

- Studentene skal vite at Studentparlamentet er en institusjon som er til for å jobbe for dem. Samti

dig er Finnmark en hjertesak for meg. Vi må beholde Finnmark som en viktig del av universitetet, og jobbe for levende campus.

En lavprisbutikk og flere studentboliger

Oliver Mizero (Moderat Liste) slo deretter Reidun Heggen (SSL) og Saia Stueng (SSSR) i kampen om den første AU-plassen. Heggen ble i sin tur valgt som leder av velferdskomiteen og Stueng som leder av fag- og forskningspolitisk komité. Åpen, samarbeidsvillig og hardtarbeidende, beskrev Mizero seg som i sin valgtale.

- Den viktigste saken for meg i neste periode blir selvfølgelig flere studentboliger, men jeg skal også jobbe for å skape et godt og bredt velferdstilbud sammen med Studentsamfunnet Driv. En annen viktig sak jeg gikk til valg på, var å etablere en lavprisbutikk på campus, og det skal jeg også jobbe for.

Heve kvaliteten på utdanningen

Ida Sandvik Knutsen (sosialdemokratene) fikk ingen motkandidater da hun stilte som utdanningsansvarlig. Hun snakket om fleksibel og digital utdanning i sin valgtale.

- Jeg er opptatt av at vi må få plass mer mangfold blant de studieretningene masterstudenter kan ta, samtidig som vi hever kvaliteten på mastergradsutdanningen, utdypet hun etter valget.

Mer utveksling av studenter

Det siste AU-medlemmet er Øyvind Dammerud (Liberal Liste), som slo Merville Mouho (SSL) i kampvotering. Han blir internasjonalt ansvarlig, den tredje fra Liberal Liste siden 2012 på den posten.

- Det viktigste jeg skal jobbe med er å tilrettelegge for mer utveksling av våre studenter. Det har

vært litt uheldig at vi har tradisjon for at internasjonalt ansvarlig bare jobber med internasjonale studenter, men det handler vel så mye om norske studenter som reiser utenlands, sa han samtidig som han forsikret om at han selvfølgelig også vil jobbe for internasjonale studenter i Tromsø.

Det nye Arbeidsutvalget består dermed av fire menn og én kvinne, en mer ujevn kjønnsfordeling enn i fjor.

Blant de øvrige sentrale valgene på konstituerende møte ble Steffen Eriksen Haneboe (Finnmarkslista), Markus Johansen og Marianne Haukland (begge Moderat Liste). Alle tre er medlemmer av det avtroppende AU. Det var størst kamp om den mannlige Tromsø-plassen, der seks kandidater kjempet om den faste plassen og fire om varaplassen.

Samskipnaden raising rent

Illustration: Ha Ahn Tran / Arkiv

May 14th Samskipnaden sent every student hostel resident an email about a rent hike of 200NOK from August 1st.

"It is necessary to increase the rent in order to safeguard the tenants' well-being and security," stated the email. This email was sent only 6 days before the deadline to accept for new housing contracts for August and onwards.

Not enough time given by the notice

"What I am most annoyed by is the communication from Samskipnaden. It is not acceptable

to send a notice about a higher rent one week in advance. Same with the bathroom renovation at my hostel--notice one week in advance," says Stefan Komenda, a student from Germany who is studying Business Creation and Entrepreneurship and lives in Øvre Breivang.

"I'd suggest Samskipnaden communicate better when and how much they will increase the rent in the future a minimum of six months in advance. This would give everybody the opportunity to search for alternatives if wanted. Another point is to make their financial planning public so each student can see what's happening. This should happen on a more detailed level."

"Diminutive" raise?

Last year on December 4th, Samskipnaden also sent the residences an email about a 200NOK raise from January 2014,

"As for the raise of the monthly rent, it has been upgraded higher than normal due to the fact that we are changing the rental period to a study year from 1 August 2014, and the raise then will be diminutive," said the email.

Hanna Mjølhus Sveinsson, an Ørndalen resident and Biology student from Norway, strongly disagrees with this statement:

"It is not a diminutive raise this year, especially not when you are a student. I am not sure if the raise is normal or not--the other places I have lived have had a stable rent. Since the rent is still affor-

dable, I haven't minded the raises previously, but if they continue it will become more noticeable every month since I would have to save money especially for rent."

Adding up the two times raise this academic year, the rental increase is almost 12% from August 2013 to August 2014. Living in a normal flat, an increase of 12% would not be possible according to Norwegian law. But since last year Samskipnaden gave out two 6 month contracts, the increase was possible each half year.

Why are we paying higher rent?

"12% increase within one year shows that something is wrong. Since the wages and other costs did not increase by 12% this year

it can only be the planning of Samskipnaden. Maybe the rent was too low last year? Maybe no money was saved for renovations?" speculates Komenda.

Maintenance and Operational Costs

After speaking with Samskipnaden, they clarified that the raise in rent was due to a need to continue to be able "to cover operational and maintenance costs as well as financial expenses for the student hostels."

Mye nytt på Studentsamfunnet Driv

Studentsamfunnet Driv har nylig gått gjennom mange endringer som er i mindre eller større grad påvirker studenter i Tromsø. Leder for hovedstyret, Magnus Andersson, forteller om de viktigste vedtakene.

Hvordan er stemningen i Studentsamfunnet Driv?

- Den er variert. Det er en stor organisasjon med mange forskjellige meninger og stemninger. Vi arbeider med å skape et godt fellesskap, der alle føler at Studentsamfunnet Driv er like mye deres. Jeg tror allikevel at flere gleder seg til sommerferie, og det unner jeg alle medlemmene våre.

Hvorfor går dere over til en medlemsordning?

- Vi har forsøkt å se hvordan vi kan skape det beste kulturtilbudet for studentene i Tromsø og kommet fram til at en medlemsordning vil være den beste måten. Vi har så mange gode idéer for framtiden og da trenger vi at medlemmer betaler en liten sum som sammenlagt utgjør en god del. Det er jo slik at studentprisen vil falle

bort til fordel for medlemsprisen, så det vil lønne seg å kjøpe medlemskap.

Hvem bestemmer prisene på medlemskap?

- Det er det medlemmene selv som gjør. Det er årsmøtet som setter prisen og legger føringer for meg og resten av Hovedstyret på Studentsamfunnet Driv. Den beste måten å påvirke studentlivet på, er som medlem.

Er den nye logoen designet av Studentsamfunnet Driv?

Logoen ble utformet av Tank design, men vi hadde et utvalg av medlemmer fra gamle Driv og det gamle Samfunnet som var med å bestemme. Hvis alle skulle vært med, hadde vi sikkert ikke hatt en logo før om noen år og det viktigste er at vi har noe felles.

Hvordan liker du den nye logoen?

Jeg synes den blir kulere og kulere. Det at den kan fungere på alle flater og har kjennemerker som er lett å kopiere gjør den jo veldig anvendelig. Dessuten fikk den jo flertall på årsmøtet, så da er den vel den kuleste. Hehe.

Er det andre ting dere jobber med? For eksempel hybler for studentgrupper i kjelleren?

Vi prøver å få bygd litt mer og er i gang med å finne midler for å lage grupperom, eller "studenthybler" i kjelleren under kafeen. Dette er fordi vi tror det kan bidra med å skape godt miljø og enda bedre tilbud for studentene i Tromsø.

Er det sant at lederne til alle studentorganisasjonene må være studenter på ut? Kan du si litt om det?

- Vi kom med et radikalt forslag på årsmøtet der det var tilfelle. Det var for å tydeliggjøre studentaspektet i Studentsamfunnet driv. Dere kan sitere meg på at vi alltid skal være av og for studenter. Vanner vi dette for mye ut, slutter vi å være et studentsamfunn. Det kom endringer på møtet som endret dette, men som fortsatt påpeker viktigheten av studentstyrt aktivitet. Vi har åpnet mer opp for ledere som ikke er studenter, men hovedmålet er og bør fortsette å være å ha studentstyrt aktivitet.

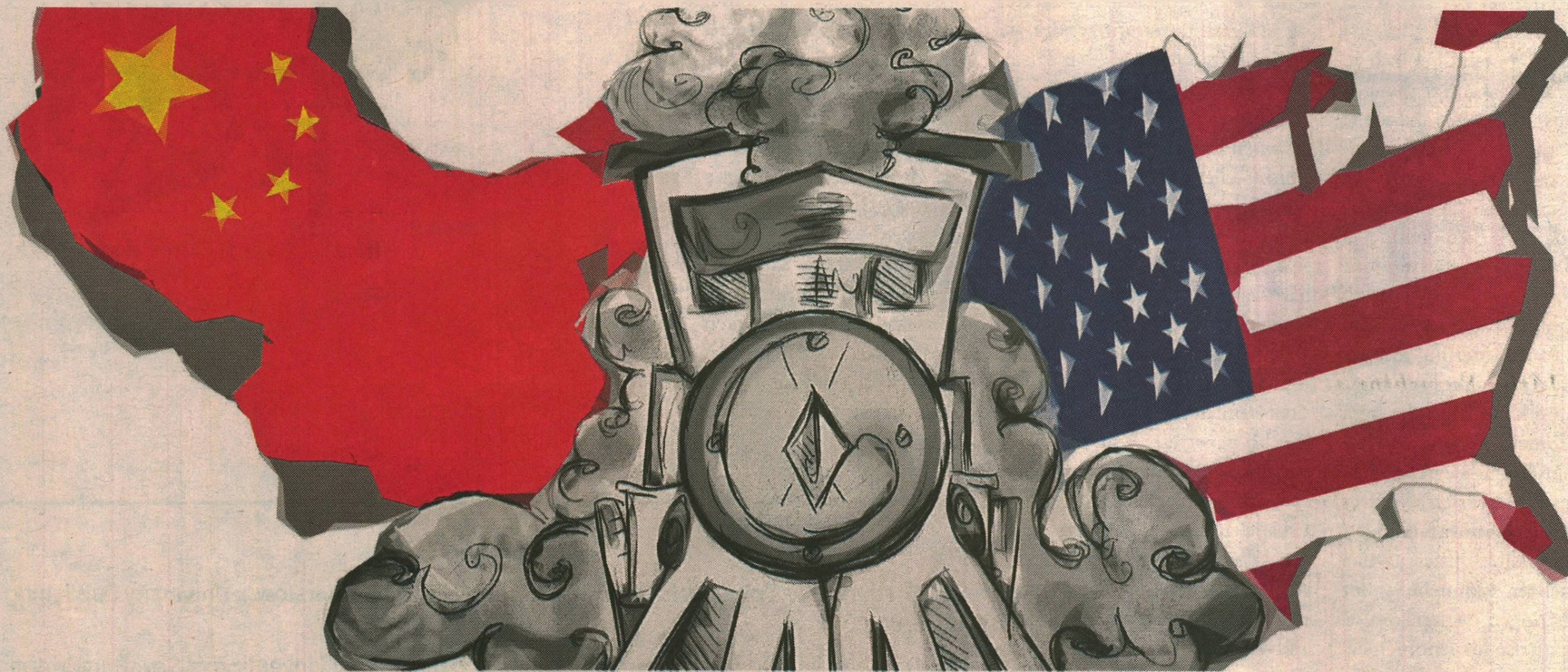
AV MAGDALENA BUDINOVA
FOTO: TRYGVE RASMUSSEN
NYHETER@UTROPIA.NO

Magnus Andersson,
President i Studentsamfunnet
Driv.

Dai's Column

China to build an undersea train to America

Ever since I was young, the "West" has been positioned as a wonderland for us. Everything in the West are much more advanced and better.

A few weeks ago, I took a trip from Germany to Belgium by train. It came to my surprise that the trains in China seem to be more advanced than Europe, but.. never thought it could be so advanced that I could take a train from Beijing to America.

Yes, if you read me right, China is to build an undersea train from

Beijing to America. According to a recent report by the Beijing Times, China is considering to build a high speed train through Siberia and cross the Bering Strait via an underwater tunnel into Alaska, then the train could go through Canada to America. "The estimated distance is about 13,000 kilometers, with a desired speed of 350km/hour, it would

not take travelers more than two days to finish this cross ocean trip." says expert Wang Mengshu. What's more is, this route is only one of the four international routes China is planning to build, which are to Centre Asia, Europe and Southeast Asia. However, there are still many problems such as funding and technology unsolved.

Train as one of the main distant transportation in China, has been highly developed recent years. But the train to America? Let's keep fingers crossed for my motherland.

TEXT : DAI XUAN
ILLUSTRATION: MATEUSZ MOTYKA
MENINGER@UTROPIA.NO

Melodi Grand Prix: Conchita Wurst, kjønnsdebatt og interseksualitet

København, 10.05.2014: Transvestitten Conchita Wurst fra Østerrike vinner Melodi Grand Prix og krever likestilling og respekt for homoseksuelle og folk som ikke tilpasser seg til heteronormativiteten. Spør man henne/han om seg selv sier hen at hen står mellom kjønnene – hen er verken kvinne eller mann. Å stå mellom kjønnene betyr likevel ikke kun suksess, et glamorøst liv eller mye oppmerksomhet. Mange interseksuelle kjemper med helt andre problemer. Problemer om anerkjennelse og respekt. Men hva er det egentlig, interseksualiteten?

Først og fremst er interseksualitet eller hermafroditisme et begrep for mange ulike syndromer og diagnoser. I hvert fall finnes det fysiske kjennemerker som gjør det svært vanskelig eller helt umulig å tilordne personen til det feminine eller maskuline kjønn. En enhetlig definisjon om interseksualiteten finnes ikke og det er heller ikke helt klart hvor interseksualiteten begynner. For å være litt klarere er det å si at det finnes kjønnskarakteristika fra både kvinne og mann i et individ – for eksempel maskuline gonader og kromosomer og sekundære feminine kjønnskarakteristika eller kjønnskarakteristika som ikke er entydige. Enkelt sagt er det et kjønn som er verken kvinne eller mann, som kanskje er innimellom de to, eller et tredje (og fjerde, femte osv.) kjønn, som forskeren Fausto-Sterling foreslår. I stedet for å snakke om interseksualiteten kaller man det også DSD (disorders of sex development) men begge begrepene er vanskelige. DSD tilsier at det er noe feil med kjønnsutviklingen og interseksualitet tilsier at barnet er imellom kjønnene – det finnes ennå ingen begrep som viser anerkjennelse for fenomenet. I 1950-årene var det den amerikanske forskeren John Money som preget teorien om oppdragelse og kjønnsidentiteten. Han sier at et barn er født som et nøytralt individ, som man da kan oppdra som enten jente eller gutt, men oppdragelsen til jente eller gutt trenger entydige kroppslige kjønnsmerker, etter Money. Dette vil si at interseksuelle barn skulle opereres så tidlig som mu-

lig for å få den viktige entydigheten i kroppen som er vesentlig for en entydig og «normal» utvikling av kjønnsidentiteten. Money så interseksuelle barn som forsøkskaniner for å bevise teoriene sine: jo mer entydige de ytre kjønnsmerker er, jo mer entydig er oppdragelsen til et av de to kjønnene og jo mer entydig er utviklingen av kjønnsidentiteten og kjønnsrollen. Mange av barna som ble operert – og oppdratt – til jenter (fordi det er enklere å skape en vagina) følte seg imidlertid ikke som jenter da de selv kunne bestemme over seg.

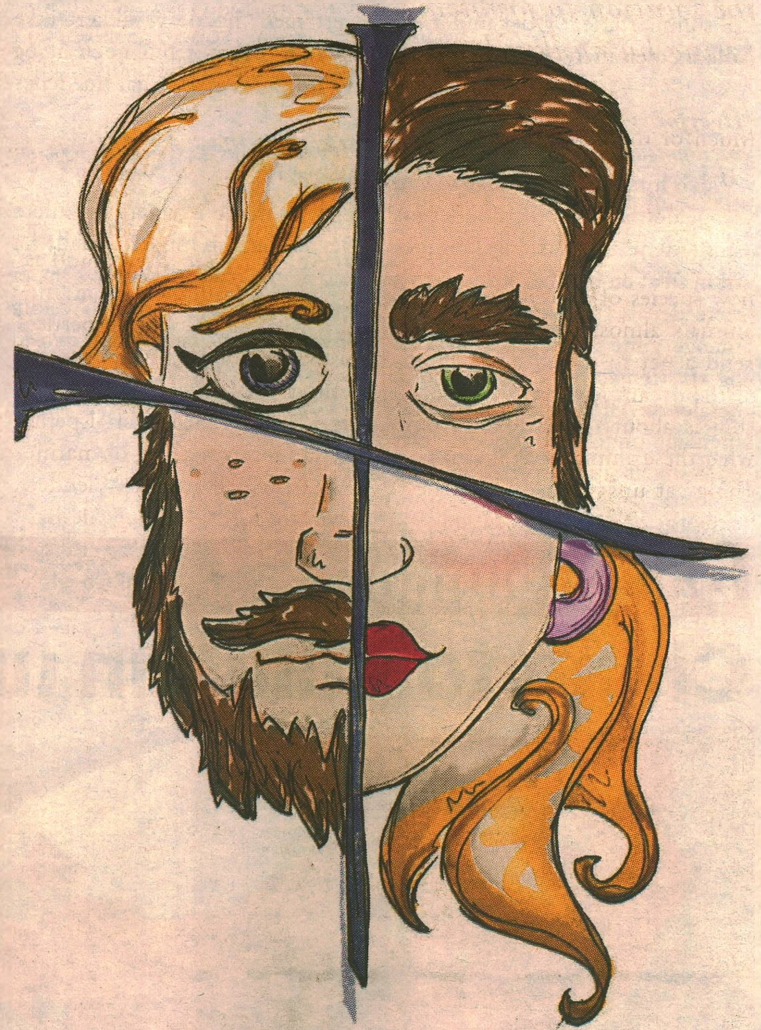
Grunnlaget til Money's teori er heteronormativiteten som ikke blir undersøkt eller spurt etter, men sett på som normen. Det er derfor at ideen om å godkjenne interseksuelle personer som et tredje kjønn ble/blir ignorert. Dette er en viktig aspekt i kampen om anerkjennelse og respekt, og mange interseksuelle personer krever likestilling og en ende på kjønnsoperasjonene. Konsekvensene til disse operasjonene er graverende: mange sier de ble lemlestet, de beskriver smerter og smertefulle erfaringer fra deres intimliv, eller at de har mistet kontakten til kroppen sin og ikke kan ha sex i det hele tatt. Operasjonene for å få et entydig feminint eller maskulint barn blir også kritisert av mange interseksuelle personer for å være sexistisk: Først og fremst blir de fleste barn operert til jenter, fordi det er enklere å «skape et hull» enn å skape en penis. Her er det viktigste at «jenta» kan ha heteroseksuelt samleie, det vil si at «hun» kan bli penetrert. Å ta hensyn til nervene for at «hun» kan føle noe er ofte sekundært. Når det gjelder å skape en penis er det viktigste at den er stor nok og fungerer, det vil si at «han» kan ha heteroseksuelt samleie. Operasjonene er ikke nødvendig fra et medisinsk synspunkt, og burde være ulovlig ifølge Michel Reiter, en interseksuell tysker, fordi barnet kan ikke si ja eller nei til dem og det er heller ikke klart om barnet ser seg selv senere som det kjønn som hen ble operert til. Konsekvensene – fysiske og psykiske – er altfor graverende og operasjonene blir ofte sammenlignet med FGM (female genital mutilation) som er illegalt i de fleste land. Veldig ofte ser in-

terseksuelle personer på seg selv som frisk, men blir definert som syk, selv om uentydigheten om kjønn er det eneste som skiller dem fra de andre. Det vil si at en frisk person er definert som syk bare på grunn av at hen ikke passer i skjemaet av kvinne-mann-dualiteten.

Dette to-kjønns-skjemaet utviklet seg i løpet av 1700-tallet. Før ble kvinner sett på som et graduelt avvik av mannen. Forskjellen mellom kjønnene var kun at mannen hadde uteliggende genitaler og kvinnen hadde dem inneliggende. To-kjønns-skjemaet utviklet seg da det var viktig for mennene å finne en grunn på hvorfor de samme rettigheter ikke skulle gjelde på samme måte for kvinner som for menn. Den ulike behandlingen kunne legitimeres ved å si at kvinner er helt annerledes enn menn, altså ikke et graduelt avvik, men en radikal forskjell. Nå ble det altså skilt mellom kvinner og menn, og det var kun de to kategorier man kunne dele folket inn i. Det betydde også at det ikke lenger var plass for interseksuelle individer, fordi de ikke kunne deles inn i de to kategoriene. Så ble etter hvert eksistensen av uentydige folk ignorert, selv om man før hadde det ordnet i loven f.eks i det «Preußische allgemeine Landrecht» (den prøyssiske alminnelige loven).

Det er fortsatt en lang vei til likestilling og anerkjennelse for interseksuelle personer, men som transvestitten Conchita Wurst viste det, er samfunnet klare for diskursen og dette er allerede et viktig skritt.

TEKST: JESSICA MOHME
ILLUSTRASJON: MATEUSZ MOTYKA
MENINGER@UTROPIA.NO

LES MER:

- ◆ Dreger, Alice Domurat. *Intersex in the Age of Ethics*. Hagerstown: University Publishing Group, 1999.
- ◆ Dreger, Alice Domurat. *Hermaphrodites and the Medical Invention of Sex*. Cambridge: Harvard University Press, 2001.
- ◆ Groneberg, Michael & Kathrin Zehnder (Hrsg.). "Intersex" - *Geschlechtsanpassung zum Wohl des Kindes? Reihe Ethik und Politische Philosophie*. Fribourg: Academic Press, 2008
- ◆ Kessler, Suzanne. *Lessons from the Intersexed*. New Brunswick, New Jersey, London: Rutgers University Press, 1998.
- ◆ Lang, Claudia. *Intersexualität. Menschen zwischen den Geschlechtern*. Frankfurt, New York: Campus, 2006.

Revol UiT ionary Research

The next gold rush might be in the ocean

Bioprospecting might be the next gold rush, with scientists prospecting for novel biological compounds that could hold the solution to problems facing humankind.

Much of the common flora and fauna above the waterline has been studied and catalogued, but what lies below the surface is largely unknown. Scientists collect new species of unknown marine animals almost every time they send a net to the murky depths of the ocean. Marine bioprospecting is about trying to find out what these animals can do for us. The great unknown of what lies below the ocean's surface is partly why the next solution to serious problems facing humankind might be found at the bottom of the sea. Scientists are looking for plastic eating algae, bio fuel

producing microorganisms, heat resistant proteins, the next pharmaceuticals, or any novel biological process they might find.

Scientists here at UiT are also involved in the race to find useful compounds. One such scientist is Runar Gjern Solstad at the Faculty of Biosciences, Fisheries and Economics. Solstad is hunting for peptides with antibiotic properties. Peptide is a fancy word for the chains of amino acids that form the building blocks of proteins. They are often found as part of the immune system and come with a variety of properties. Solstad has a relatively simple method for extracting and testing for these antibacterial peptides. He receives a bag of marine animals, which are then blended down to form a smoothie-like mixture. An organic solvent called acetonitrile (similar to ethanol) is mixed with acidic water and added to smoothie like extract. The mixture is then separa-

ted into an acetonitrile part and a water part, dried out, and then rehydrated with just water. Bacteria are then added and monitored to see if they survive in the test solution. Simple, right? Not exactly. There is a reason Solstad is getting a Ph.D on the topic - the actual procedure is a little more complex than it sounds.

Once a novel peptide is detected, the challenge becomes to understand what is responsible for the antibacterial properties observed. Solstad tries to understand what the peptide looks like and which non-essential parts can be removed or altered. He then tries to synthesize the peptide to see if the antibacterial activity remains. The results so far have been interesting, with 5 novel compounds discovered to date. Solstad says he plans to publish two papers in the coming year on these compounds and hopes to publish a third paper before his Ph.D tenure finishes.

While Solstad is getting closer to finishing his Ph.D, he is eager to start taking the next steps to commercialize his discoveries in the hope that he can help develop a compound that will have a positive impact for society. As they say: watch this space, Solstad might have struck gold.

ARTICLE BY: MATTHEW LYNCH
PHOTO BY: HÅVARD HEISKEL
MENINGER@UTROPIA.NO

TIPS OSS!

Vet du om noe som vi burde skrive om? Tips oss på:
redaksjon@utropia.no eller telefon 77 64 59 01

Vi holder til i studentkorridoren på Teorifagbygget hus 2 i Tromsø, ved Café Bodega og på campus Alta i vinterhagen.
Kom gjerne innom for en prat!

Runar Gjern Solstad is hunting for peptides with antibiotic properties.

World-reference

FOR THE WAR IS DARK AND FULL OF TERRORS

Robot warfare beyond video games and sci-fi movies

This month some peace nobel prize laureates asked for a preemptive ban on fully automatized weapons joining an international campaign known as the Campaign to Stop Killer Robots, a global coalition of 51 nongovernmental organizations in two dozen countries, which in the last months has been dragging attention on the issue, advocating the conscious refusal of a possible future of robot warfare.

A total of 87 countries participated in the four-day Convention on Conventional Weapons meeting of experts on lethal autonomous weapons systems, taking place last week at the United Nations in Geneva. The participants considered the technical, ethical and societal, legal, and operational concerns that the weapons raise. On the eve of this first-ever multilateral talks on killer robots, around 20 individuals and organizations who have won the Nobel for Peace signed the document stating that robotic machines are "already taking the place of soldiers on the battlefield", stressing concern on the fact that "leaving the killing to machines might make going to war easier and shift the burden of armed conflict on civilians." They refer to the development of weapons that could select targets and kill people without any human intervention as "unconscionable" asking the UN to address now instead of tomorrow the ethical discussion on the rising specter of autonomous killer robots, weapons that are defined as able to select and attack targets on their own.

"All too often international law only responds to atrocities and suffering once it has happened," said Michael Møller the Acting Director-General of the UN Office in Geneva, "You have the opportunity to take pre-emptive action and ensure that the ultimate decision to end life remains firmly under human control."

Fully autonomous weapons do not yet exist, but several robotic systems with various degrees of autonomy and lethality are currently in use by the US, China, Russia, Israel, South Korea, and the UK, showing a trend that wants robot machines taking the place of soldiers in the conflict arena. Many nations are in fact moving toward ever-greater autonomy in weapons systems investing billions of dollars to research new air, land and sea drones able to carry on the tasks that once were possible just with a direct active contact of the human soldier with the battlefield and its horrors.

Too many applaud the success of drone warfare extolling the virtues of such unmanned aircraft, looking to develop methods to make them ever more autonomous and create new lethal robots that will, in fact, kill human beings on their own.

Drones still require individuals watching computer screens to fire its weapons and attack a target while scientific and technological development is promising a scenario made of 100% autonomous machine managing the dirty business of war on human behalf.

The pros are interesting: you do not put soldiers' lives at risk anymore and you gain an incredible share of efficiency since machines do not get tired or become frightened. Emotions would not cloud their decision-making. Moreover ultimately lethal autonomous robots are considered to economically profitable, being somehow cheaper than manned systems thus allowing welcomed cuts to government defence budgets.

Some experts in the field predict that fully autonomous weapons could be developed within 20 to 30 years; others contend it could even be sooner. Already over 70 countries have drones and remotely controlled war technologies, if one or more of them decides to go a step further employing fully autonomous weapons, others may

feel compelled to abandon their restrictive policies, all of which would lead to escalation and robotic arms races.

"That's why is arising the need of an agreement to establish controls before investment, technology push and new military doctrines make it difficult to change the course of things."

Not all that long ago such weapons were in fact just considered the subject of science fiction literature, Hollywood movies and video games. It was the 1942 when Asimov, the father of the Artificial Intelligence novels, wrote his famous The Three Laws of Robotic:

1. A robot may not injure a human being or, through inaction, allow a human being to come to harm.
2. A robot must obey the orders given to it by human beings, except where such orders would conflict with the First Law.
3. A robot must protect its own existence as long as such protection does not conflict with the First or Second Law.

the Three laws are all centered on the concept, even the taboo, that a machine can not willingly hurt a man. Surprisingly enough nowadays we are facing the dilemma if it is rightful or not to design and develop autonomous machines for the sole purpose of killing other men and women, considered as enemies on one side or the other of potential future global conflicts. In a report redacted by the Human Rights Watch the organization outline a set of ethical and legal issues inviting the audience to question concepts as military necessity, proportionality and distinction, which are fundamental to the laws of war. Lethal autonomous weapons would threaten essential non-legal safeguards for civilians since they would not be constrained by the capacity for compassion, which can provide a key check on killing civilians. Killer robots employment also raises serious questions of accountability, in a situation where an unlawful

action carried on by a killer robot occurs the obstacles to holding anyone accountable are huge and would significantly weaken the power of the law to deter future violations. Another perspective investigates the contradictions emerging from the asymmetric nature of current conflicts where terrorism and guerriglia combat tactics challenge the traditional strategies of military response to global threats. We are sadly aware about the risks that asymmetric wars brought out in this regard a ban to fully autonomous weapons would contain the spread of such an asymmetry, preventing scenarios in which technologically and financially advanced countries will be able to displace robotic armies against enemy human soldiers. A strategic dangerous evolution in the name of the emotional detachment from the atrocities of war. A path started with the glorification of the knights fighting with honour and chivalry, passed through atomic bombs dropped simply pushing a button, then the outsourcing of military companies and sooner reaching the day when government approved robots will be slaughtering people on the battlefield. Is that the evolution of strategic studies? Can humanity afford to follow such a path?

"Talking about the problems posed by these future weapons is a good place to start, but a ban needs to be put in place urgently if we are to avoid a future where compassionless robots decide who to kill on the battlefield." Any kind of process enhancing detachment from violence is able to transform our way of conceiving violence as something "ordinary". Already today, the drones remotely guided induce detachment and depersonalization in the human operator who does not have a direct contact with what is actually doing, bombing a target for real looks exactly as playing a videogame, no direct witnessing, no emotions.

Many discussions have been fostered around the dangers of both a depersonalization of conflicts and an over-exposure to violence in

our daily life, emerging from the loudest headlines of newspapers, from the movies, and reaching their peak in the interactive video games, leading to the discovery of processes of anesthetization toward violence in the modern generations of men and women. We are surrounded and therefore not surprised anymore by rapes and murders stories, we are have fun in moving an heavily armed avatar into a criminal nest instead of being shocked by hyper-realist gangs shootings or cold blooded executions, in few words we became able to observe violence silencing our emotional reactions. That it is wrong, and if we acknowledge, even if just in theory, the dangers of becoming emotionally detached or anesthetized toward violence how can we abstain ourselves from questioning the necessity of a major human component in conducting a war?

"In policing, as well as war, human judgment is critically important to any decision to use a lethal weapon," said Steve Goose, arms division director at Human Rights Watch. "Governments need to say no to fully autonomous weapons for any purpose and to preemptively ban them now, before it is too late." The human error that many times has been identified as the source of casualties or unintended deaths and accidents it has also been the same source of the most heroic behaviours, where a single man with his doubts and conscience flows has changed the course of history saving lives that were not meant to be saved.

If we agree that the war is not the response for dealing with political, economical and social controversies then we should take the full responsibilities of all the violence and despair we are able to provoke and all our efforts should be aimed at finding new ways to avoid armed conflicts not at dehumanizing them giving a robot the capacity of decision of life and death over people.

TEXT: SARA LUPINI

Bing's Spalte

Uproft av universitetet

Som student ved Norges fjerde største universitet, med en solid fartstid innen studenttilværelsen, forstår jeg at tidsproblematikk er en stadig mer utfordrende faktor. Universitetet, sammen med Statens lånekasse for utdanning, står forankret som ledende aktører i utdanningsprosessen, og danner rammene for forestillingen "De unge må ta høyere utdanning". Selv har jeg hovedrollen. Men når universitetet – som har bedt meg lære pensumboka fra perm til perm og spandere min dyrebare tid – driter seg loddrett ut, kan jeg ikke stå pekende igjen og le. Vitsen blir en fadese som koster meg dyrt, og jeg ser tydelig seks røde bokstaver stå tagget foran den blanke plakaten: Amatør.

Tirsdag ble mine grenser strukket i så alvorlig grad at jeg så meg nødt til å dele min oppfatning med et eksternt publikum. Sinnet kokte, og overgikk selv de verste premenstruelle dagene (en sinnstemning jeg faktisk tror samtlige

kan relatere til). Handelshøgskolen arrangerte, som seg hør og bør, en 30 minutters eksamen, som skulle foregå over nett. Ved bruk av egen PC skulle eksamensoppgaven sendes ut til studentenes e-post, og besvarelsen leveres som vedlegg til en av studiekonsulentene. En rekke momenter virket forstyrrende på meg allerede ved første overveielse, som at private maskiner og e-post var de viktigste ingrediensene i gjennomføringen av en universitetseksamen, men min personlige oppfatning med grunnlag i uvitenhet ble fort skjøvet til side: Ved hjelp av kamera- og høyttalerkontakt skulle fagansvarlig kommunisere med de over 250 elevene som møtte opp for å gjennomføre eksamen den dagen. Jeg sier skulle fordi det mislyktes totalt.

Etter utallige forsøk på å få eksamenskandidater i rom nummer 2 til å løfte opp en arm hvis de hørte fagansvarlig i rom nummer 1, ble høyttalere og teknologisk

utstyr byttet ut og justert. Jeg var lei av å høre et skingrende "høre dokker mæ der inne?!" runge gjennom auditoriet. 30 minutter over tiden var vi nå. Min egen nervøsitet steg i takt med antall universitetsansatte som mobiliserte seg for å få gjennomført planene sine. For det er nervepirrende å gjennomføre en eksamen, særlig når du ikke vet når den skal begynne. Et nytt teknologisk problem meldte raskt sin ankomst, da flere studenter kunne informere om at student-e-posten ikke fungerte. Minuttene gikk, og blant horden av universitetsansatte som nå hadde samlet seg ved kateteret for en velkjent "huddle" (en slik man har i krisetider, hvor man holder armene over hodene på hverandre og gir uttrykk for at det er fullstendig SOS-loddet stemning) kunne jeg høre en bekymret røst snakke om en død server. Nuvel, teknologien lå brakk, men vi kunne da gjennomføre en eksamen på papir, som alle andre før oss? "Det tar ekstremt lang tid å

rette, da" var begrunnelsen vi fikk. Åpenbart uten en plan B hadde ledelsen ved Handelshøgskolen bestemt seg for å gjennomføre en teknologisk avhengig eksamen, til tross for teknologiske problemer også i 2013.

Begrunnelsen vi til slutt endte opp med var at studiekonsulentens egen Outlook-adresse lå nede, og han kunne dermed ikke sende ut eksamensoppgavene. Vel informerte om at gitt eksamensdato kan endres, synes jeg i midlertidig dette gikk langt over streken. En tydelig uprofesjonell oppførsel fra universitetets side, som skaper problemer for langt flere enn meg selv. Ny eksamen er satt en uke fram i tid. Planene mine er allerede lagt, de; jeg har en annen eksamen og øve til. Prioriteringene kan ikke omprioriteres, tidspresset studentene føler på i denne perioden har ikke rom for tabber fra universitet. Forbehold om en plan B, i form av ark og penn, burde være noe HHT gjennomførte for over et år siden.

At en slik tabbe påvirker min prestasjon i andre fag, provoserer meg. Servere kan være nede, og e-postadresser kan henge seg opp, men at datateknologien svikter oss i ny og ne vet alle. Dermed kan man ikke satse på at krisen ikke vil inntruffe "akkurat denne dagen, akkurat denne timen, akkurat disse minuttene", som fagleder så godt uttrykte. Jeg er eitrendes forbannet, og synes det er synd at fagansvarliges egne ambisjoner om en teknologisk vidundereksamen, som sparer dem for tid og innsats, skal ødelegge for mine egne ambisjoner. Og for alle dere som synes jeg tar litt for hardt i med klagingen her: Nei, jeg skal ikke ha mens den uka.

IDA BING
JULIE HAGERUP (ILLUSTRASJON)
NYHETER@UTROPIA.NO

What is really going on in Ukraine?

"People do not need a revolution to come to democracy, people need a democracy to enable revolution to happen."

-Gilbert Keith Chesterton

The day this article was written was the 166th day of confrontation in Ukraine. Yes, I really calculated the days—I spend a lot of time in front of the computer, tracking news from home. The human brain has the capacity to adapt to stress. News becomes worse and worse but it doesn't shock too badly. Yesterday's news were also dedicated to bloodshed: Russian separatists killed seven Ukrainian soldiers who got stuck in a trap. Recall

the famous French phrase: "À la guerre comme à la guerre."

The point of this article is not to blame Russia. The predator isn't guilty because it wants to attack the prey. The question is: why is one of the biggest European countries wearing the skin of the victim? What processes lead to the threshold of conflict?

Mental post-Soviet legacy.

There is no official classification of mental deviation like this, but just believe me, this problem exists. People cannot act as independent decision makers, they want to have boss who will manage their life. Although they hate the boss, they don't know how to live without oppression. Do you need evidences? People who live

in Crimea and the eastern provinces of Ukraine began to search for new leadership immediately after escaping the former Ukrainian president. Proclamations like – "Putin, help us!" can be translated as – "Is there a rich guy who can come and solve all our problems".

Corruption.

This ulcer affects all branches of authority in Ukraine. According to estimates, Yanukovych's gang withdrew around 70 billions of dollars for the entirety of cadency. However, separatist regions direct all their indignation to the current temporal government in Kiev, not to the former president. Why? Crimea and the eastern regions were the biggest electoral fields for former president and

these regions allowed to criminals to come to power in Ukraine.

Influence of propaganda.

Undoubtedly, the stage-manager of these scenarios is situated outside of Ukraine. It is simple to spotlight the rhetoric of WW2 and begin to frighten illiterate people. People in separatist regions are really afraid of the coming of so-called "banderovtsi", like the military group who acted against the USSR during WW2. Although it is better to be afraid of a white unicorn because you have a higher chance of encountering one than of meeting a "banderovtsi" Seeds of propaganda found fertile soil in the separatist region despite the ridiculous nature of the statements.

The 167th day of confrontation has come when I was writing this article. Hopefully it will be last one.

P.S. All thoughts do not reflect the official position of the Ukrainian government. It is just the personal perception of an author who is the eyewitness to these events.

TEXT : IVAN VAKULENKO

PHOTO: MARKIYAN MATSEKH
MENINGER@UTROPIA.NO

Netthandel og angrerett

Netthandel – når kan jeg angre på kjøpet?

Vi har alle handlet på nett. Kanskje er innkjøpet gjort etter grundige undersøkelser, der du har lett deg frem til den beste prisen og det beste produktet. Kanskje skjedde bestillingen på impuls, i det du snublet over en annonse mens du leste nettavisen. I begge disse tilfellene kan du ha angrerett på varen etter du har mottatt den.

Hvorfor angrerett?

Myndighetene har innført en angrerett på blant annet netthandel. Det er lett å bli lurt når du handler ting du ikke selv får se, undersøke og prøve på forhånd. Det fine bildet på nett kan gi et helt feil inntrykk av støvlettene. Sportsbagen viser seg å være en billig kopi. Mobiltelefonen var visst brukt. Eller gardinene passet

ikke inn i stuen likevel. Årsakene kan være mange. Felles for disse årsakene er at ved netthandel er det vanskelig å på forhånd vite at varen ikke falt i smak.

Gjelder angreretten uansett?

Ved netthandel gjelder angreretten dersom du handler som privatperson. Dersom du handler på vegne av firmaet ditt, eller for at fotballaget trenger nytt utstyr, er avtalen bindende og du kan ikke angre deg.

Du må ha kjøpt fra noen som selger i næringsvirksomhet. Du har ingen angrerett dersom du kjøper en gitar fra en privatperson på finn.no, og angre deg etterpå fordi du finner en billigere gitar et annet sted. Heller ikke om du inngår avtale om bruktbil kjøp via epost, etter å ha sett en annonse

på nett, dersom selgeren ikke driver med salg av biler profesjonelt. Det er derfor viktig å sjekke nøye hvem du handler fra.

Det er også krav til at varen du har kjøpt kan leveres tilbake i vesentlig samme stand og mengde. Dersom du har brukt støvlettene i 14 dager, er det ikke mulig å returnere disse. Du skal ha mulighet å prøve støvlettene for å se om de passer, men ikke bruke de. Det er en grense mellom utprøving og bruk som kan være noe uklare, så det beste er om du begrenser utprøvingen av klærne, telefonen eller utstyret til det minimale. Det er ikke angrerett på filmer og musikk dersom forseglingen er brutt, og du er varslet om at angreretten faller bort ved brutt forsegling. Da kan innholdet være kopiert av deg, og du kan ikke returnere det. Det finnes også enkelte andre

unntak fra angreretten, som vi ikke går inn på her.

Hvor lang tid har jeg på å angre?

Dersom du har angrerett, er fristen som hovedregel 14 dager fra du mottok angrerettsskjema i posten. Dersom du mottar en vare uten at du får skjema, er angreretten 3 måneder fra du mottok varen. Får du ingen informasjon om at det finnes angrerett, utvides fristen enda lengre.

Hvordan går jeg frem for å angre?

Du må gi beskjed til selger innen fristen dersom du ønsker å angre på kjøpet. Det er ingen krav til at du skal gjøre det på angrerettsskjemaet eller skriftlig på annen måte, men det er lurt å ha bevis for at du har angret.

Du har ansvar for å returnere varen til selger etter at du har meldt fra om angreretten. Du må selv betale for returporto.

Dersom du vil vite mer om angrerett, ligger det mye nyttig informasjon på www.forbrukerradet.no. Dersom du forsøker å bruke angreretten din, men får avslag på dette fra selger, kan du klage saken din til Forbrukerrådet.

TEKST : VIVIAN MIKALSEN
NYHETER@UTROPIA.NO

Sjukdom and Defaced at Bastard

I went to see the black metal band Sjukdom at the bar Bastard in Tromsø. The DOOM-Punk / Doymrock band Defaced played as a supporting act.

shows, both in and out of Norway.

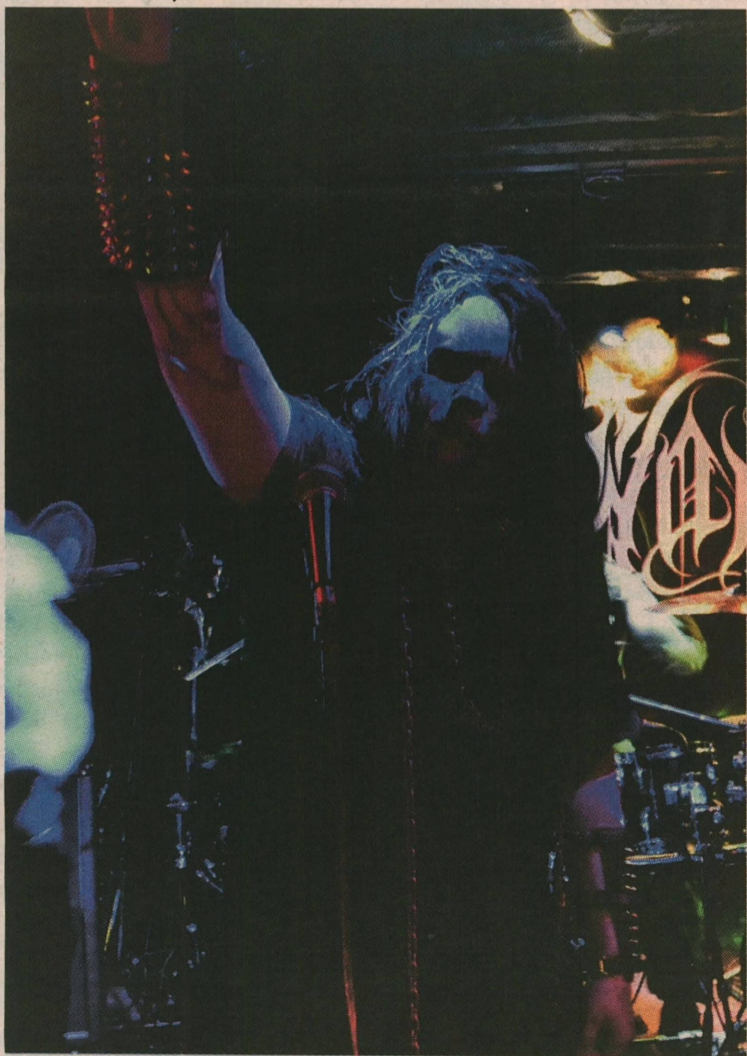
The band had a great style and they made the black metal atmosphere complete with their appearance. When they started playing at Bastard the crowd started headbanging and you could tell that everybody was having a great time. They played an amazing concert. Really skilled musicians. And the rough vocals fit perfectly to the music.

I have to say that I enjoyed both bands but Sjukdom really kicked me in the ass. In my opinion their sound was not as clean as Defaced, but it was a bit more complex and mind-blowing. It was the first time I have seen both bands and I would definitely go and see them again. The sound at Bastard was quite good, but the atmosphere at Bastard was especially nice. It felt like a family, a small community where everybody was welcome and felt relaxed right away. So if you get the chance I would recommend to see Sjukdom as well as Defaced.

TEXT: LENA FUNKE

PHOTO: EDMUNDO QUIÑONEZ
KULTUR@UTROPIA.NO

Both bands fit perfectly at the venue. Bastard has a great size for a metal concert and has an appropriately dark. The supporting act, Defaced, played a great concert. I think they were a great opener for Sjukdom. The guys from Defaced seemed quite young, but really skilled. The music was hard and fast, they really fired up the place. The guys created a great atmosphere with the drums, bass, guitar and vocals. They heated up the air. I was especially impressed by the drummer, Kenneth "Khalifa" Mortensen. Amazing! When the main act, Sjukdom, came in, the place was packed and people were really excited. Sjukdom was formed by Natt and Avsky in the late summer 2011. Hul joined in September, followed by Pesta in November/December. Their first gig was in June 2012, and they ravaged the venue and did a hell of a nice show. Now they do a lot of live

The Hypostasis of Five True Hearts

I have to admit it, every time Violet Road releases a new album, I feel conflicted.

On one hand, Violet Road is one of my all-time favorite acts, I have seen them live more than any other bands and they haven't let me down since I started getting into them a couple years ago, but I just cannot brush off the cloud of anxiety when the time has come for a new album to come to light. I feel almost like Violet Road is constantly tight-roping on the edge of greatness, that there must be a point where it will just not be possible for them to keep on getting better and that they will quite simply lose steam.

This thought literally terrorizes me. Violet Road is maybe the active band I respect the most. Both of their previous two albums were masterpiece in their own right and there hasn't been a single misstep in their careers, up until now. I fear the possibility that one day, upon hearing their new album, I will feel compelled to like it more due to the fact it has been released by a band I admire than because it can actually stand on its own. Let's get real; virtually no artist can keep on releasing great music forever: they either peek for a couple of years or end up in a sawtooth trajectory, alternating decent releases with unremarkable ones. I don't want that for Violet Road. I want them to be on the top, forever; I

wonder, is that too much to ask?

This question is unlikely to get an answer for quite some time and that's fine. Because, deep down, though I fear for my favorite North-Norwegian act, maybe deep down, I feel that if there's a gang I can put my trust in, it's those five blokes, and their latest release, *Back to the Roadshow* only reassures me that regardless of their final destination, Violet

Road haven't lost their steam.

There's no hiding the fact that since the release of their second album, "Peter Every and his Marching Band" Violet Road have become national stars, topping the charts, playing everywhere and even reaching to the masses through successful prime-time appearances. Even more than for "Peter every..." the band would be closely monitored for the re-

lease of their new album.

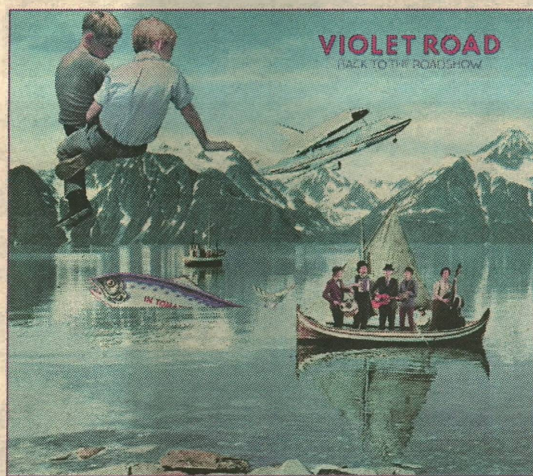
Well, all I can say is that I guess the boys take stress quite well because they came up with one more delightful release only they have the secret for. While "Peter Every..." was maybe most notable for being one step closer to pop-format perfection that its predecessor, "Back to the Roadshow" cannot be pinned down so easily. Indeed, "BTTRS" (in

short) surprises in the sense that it is probably the most diverse Violet Road album to date.

P.S: the Hypostasis is a being's fundamental reality that is expressed or perceived through a subsequent media or entity.

TEXT: LYONEL PERABO

PICTURE: LINNEA NORDSTRÖM
KULTUR@UTROPIA.NO

Artist:
VIOLET ROAD
Album:
Back to the Road Show
Record Label:
Sony Music
Rating: 5/6

to known, such rootsier songs such as "Walking Over You" or the bluesy "Call Collect" take a life of their own on stage where they become anthems in their own rights. Other songs cling to a clear pop sensibility that Violet Road has exhibited throughout their carriers. "Learning to Fly" for example starts as a minimalist piano-driven song until the five-piece big-band expands into a complex, dreamy wall of sound and as for "Crossfire", it might keep this piano/voice formula to a bare-naked minimum but still manages to bring a peaceful sense of closure to the album.

Besides those already highly-deserving tracks, Violet Road has managed to fill "BTTRS" with a number of incredibly moving songs that are guaranteed to move hearts in the grandest of ways. "Face of the Moon", the album's main single is of the level of "Can you hear the Mor-

ning Singing" when it comes to its intensity and the atmosphere conveyed with grand choirs and doodle-inducing pace. "Don't you know it" is clearly more eighties-inspired and also faster, a stadium song with a catchy chorus that will, alongside the guitar-infused "Icarus" surely conquer whole stadiums.

I realize that it would be pointless to cite the bewildering qualities of each and every of the album's songs so I will just mention two more, which are, in my humble opinion, the greatest components of the already magic-filled album. "A Whole Lot Better" is, in its core, a melancholic folk song but manages soon to create an uplifting atmosphere that leave your eyes filled with dreams. "Sensei" is, unsurprisingly enough, completely different. It starts with an dance-like beat created in unison between drums and keys before being turned

into an almost Donkeyboyesque trancy pop reverie that then get morphed, by ways of a simple yet uncompromising riffing, into a what a virtually amounts to a soft, dreamy Post-Hardcore epic that rivals Kråkesølv's greatest moments. It's the kind of songs that makes you press the "repeat" button way too many times to count.

After numerous listening sessions I can quite honestly say that this LP upholds the grandeur of Violet Road just as well as the band's previous album. Far from disappointing, "Back to the Roadshow" stands proudly, both on its own as a witness to Violet Road's manifold talents, and as an integral part of the band's narrative of joy, love and heartfelt heroism.

TEXT: LYONEL PERABO

PICTURE: PRESS
KULTUR@UTROPIA.NO

"Jericho", the album's first single and opening song hence starts with a clearly Kaizers-Orchestra-sounding riff before taking a more "big band" sound that's so cherished by the band. The album's second track could not be more different: "Good Girls" is almost ska/world and is carried by a fat, groovy Bass, making the listener (desperately) long for the

summer. This roller-coaster ride of Pop, Folk and other delights lies at the foundation of "BTTRS" and makes for an incredibly rich experience that won't leave the listener bored a single second.

There sure are a couple of crowd-pleaser, simpler songs that shine maybe a tiny bit less than others, but as we all came

The Heavy Metal Page

The EuroMetal Issue

Does Heavy Metal belong to the Eurovision? Most people would say "no freakin way" and turn back after an abrupt scoffing. In fact, such thinking is probably way too advanced for a contest such as the Eurovision

The bearded lady gimmick. (Eurovision)

The idea behind this short piece came, quite logically, following the annual Eurovision song contest, and while this year featured no Heavy bands at all, the diversity of the program forced me to re-think my long-held theories about the Eurovision song context and its relation to Heavy music.

First, it would be stupid to focus solely on the fate of Heavy Metal in the world of saccharin-infused Eurovision: All actual Rock music should instead be seen as whole, an odd periphery of the awful Muzak-dominated world of Europop. Since its inception more than sixty years ago, the Eurovision Song Contest has always been about reflecting the (fleeting) musical tastes of the average European household, and such tastes have rarely been about heavy music. Sure, Lordi did win this one time but it was, as we are going to discover it, a victory that most certainly did not only stem from their musical credentials.

Indeed, music itself has rarely been alone a decisive factor in the contest. In later years at the very least, winning the Eurovision has basically been about a combination of three independent factors:

Music: Generally, an upbeat song with catchy choruses sung in English will gather more votes than a somber tune sung in Czech.

Gimmick: Something must set the song or the singer apart from the other candidates. Second-degree humor works quite well in this category.

Geopolitics: Voting is mostly based on regional, ethnic and geopolitical lines. If a country has much support from

another from whichever reason, they will cash those points.

On practical terms, the latest Eurovision winner, Conchita Wurst is a perfect example of how, of these three factors the musical one is maybe the least important. While her song "Rise like a Phoenix" was far from horrible, it was still strenuously boring and lacked anything like a good hook or a memorable verse. Her beard though, worked wonderfully as a gimmick and the general hostility western Europeans now display towards Russian politics pushed the voters to choose the artist that would irritate Moscow the most.

A band like Pollapönk (Iceland) which had a much more catchy song and memorable yet simple choruses (Let's do away with prejudice/don't discriminate, tolerance is bliss/we got to get together on this/cross this problem off our list/I may stutter when I speak/(but) you don't need to call me freak/it's not trigonometry/inside we're the same) could not compete against the beard gimmick and their tolerant "No Prejudice" did weight little in the balance of the pro-LGBT/anti-Russian popular feel.

In many other cases music plays absolutely no role whatsoever into the crowning of a winner. Eurovision 2008 entry, Dima Bilan entered with a rather snooze-

inspiring song ("Believe") but he ended up winning nonetheless due to his geopolitical credentials (representing Russia) and some stupid, yet popularly appealing gimmicks (in this case, the combination of a Stradivarius-playing Violinist and a figure

understand that sending a Metal band to Eurovision as such would be completely pointless. If music was the decisive factor of the victory in the Eurovision, virtually all the winners of the past forty editions would never had made it into the pre-selections.

Many Metal and Rock bands such as Eiríkur Hauksson (Iceland) or Anonymous (Andorra) tried their luck following Lordi's surprise victory in 2006 (which mostly stemmed from their funny costumes and the solidarity if the Nordic block anyway) but none even made it to the finals. In 2008, when Finland (half-heartedly) attempted to double down on their Heavy Metal coup by sending the Finnish speaking heavies of

past the national pre-selections, they would hardly been fitted to compete in the finals. What might (and I strongly emphasize the "might") lead yet another Heavy Metal or Rock band to the finals would again, be a combination of a half-decent song, silly gimmicks, and either strong geopolitical backing or sheer luck. How knows, maybe some German Speed-Metal act dressed in knight's attire and riding white tigers could take the contest by storm? Come on, it would be at least as likely to see decent pop song win once in a decade. Dream on, Metalheads.

*Don't joke, an online petition is actually circulating proposing that the quartet should represent France in the next

The costumed monsters from outer space. (Eurovision)

skating world champion. Yes, no jokes, it's Russia motherf___s!). In cases where an entry benefits both from a decent song, a good gimmick or two and international backing, victory is basically assured; Ryback in 2009 being the perfect example.

Facing such concrete evidence, most people, even the most hardened Metalhead would

Teräsbetoni, they ended up in the 22nd place (out of 25...) So, to wrap it up, Metalheads who desperately wish to be able to headband in from of their screen watching the Eurovision should calm down: sending a talented band will not suffice. Hell, even if a widely popular and gifted band such as Gojira* would get

edition. At the time of redaction, the petition had already gathered more than 5500 signatures.

TEXT: LYONEL PERABO
KULTUR@UTROPIA.NO

The Heavy Metal Warriors

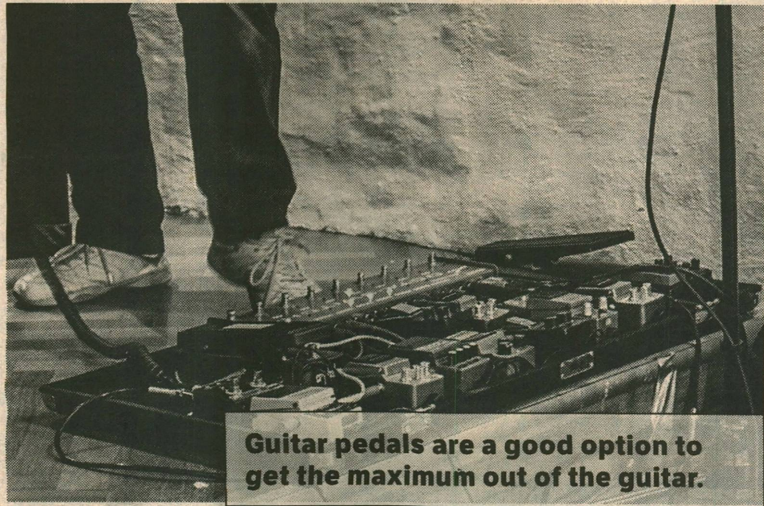
Dreamslain is a Heavy Metal band founded in 2009. It has three components: vocal/guitarist, drummer and keyboard; the drummer, Daniel Paulsen Fingenschou and the vocals/guitar, Igor Jakobsen are also members of the band "Blue Light District".

They were playing the last 10th of May in Sivertsens Café.

TEXT AND PICTURES:
EIRA TRIGUERO ENGUÍDANOS
KULTUR@UTROPIA.NO

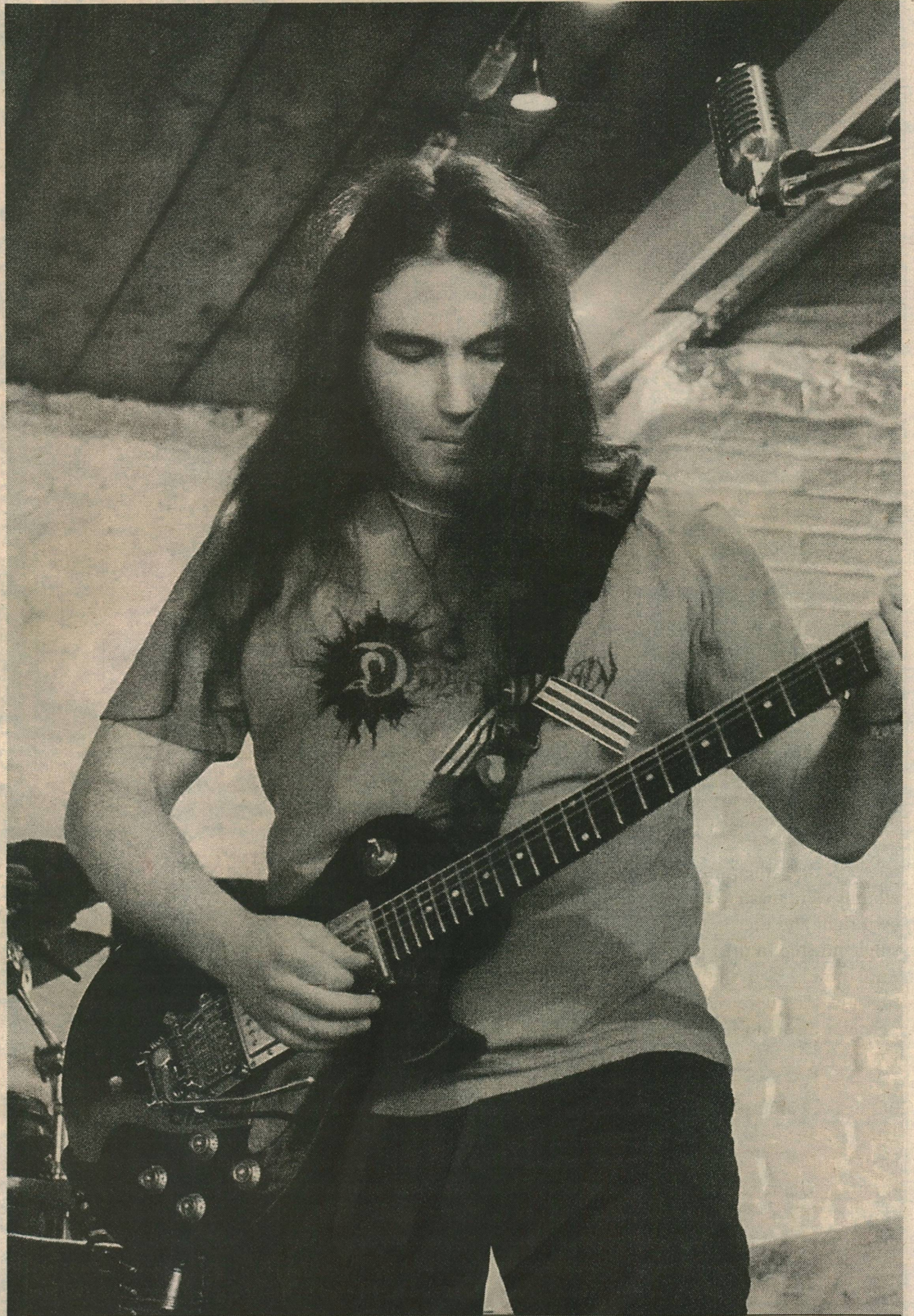
Anna Loppacher keeps her her fingers moving along the keyboard.

Guitar pedals are a good option to get the maximum out of the guitar.

The crash cymbal seems a little beaten up, but it will not stop Daniel Paulsen Fingenschou. The skulls on the Tom-Toms already tell you, this is not classical music!

Igor Jakobsen concentrating on playing the guitar during the instrumental part of the song. He put so much effort on making the people enjoy the show.

20h yeah! The public headbanging to the beat while Dreamslain makes the walls shake. Some songs generated more response than others, but the audience seemed satisfied with the overall performance.

UTROPIA

Har du lyst på en spennende og utfordrende jobb ved siden av studiet?

Studentavisa Utopia søker:

Ansvarlig Redaktør (Tromsø)

Som ansvarlig redaktør har du ansvaret for avisas daglige drift og må evne å tenke strukturert og strategisk. Videre bør du være samfunnsorientert og ha nese for gode saker innen nyheter, kultur og akademia.

Vi leter etter entusiastiske, pålitelige folk med stort engasjement. Utdanning eller erfaring innen journalistikk ledelse og økonomi er et pluss. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Gode ferdigheter i norsk og engelsk er en forutsetning. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen er 100 % og lønnes med kr. 110 000 i året.

STUDENTPARLAMENTSVALG
- 12-SIDERS VALGBILAG
- ER LISTENE REPRESENTATIVE? s. 4-5

DRIV ÅPNER!
- FAKKELTOG OG PREÅPNINGSFEST
- ALT KLART FOR ÅPNINGSUKA s. 2-3, 18-19

BOLIGKRISEN: TROMSØ FIKK FÆRRE BOLIGER ENN HÅPET, OG NYTT BOLIG-REGLEMENT GJØR AT 200 STUDENTER MÅ FLYTTE UT. SIDE 6-7

UIT 2020: REKTOR ANNE HUSEBEKK FORTELLER OM DE VIKTIGSTE PUNKTENE I UNIVERSITETETS NYE STRATEGI. SIDE 8

DAI'S COLUMN: NEW COLUMN ABOUT SOCIAL AND POLITICAL ISSUES IN CHINA SEEN FROM THE PERSPECTIVE OF YOUNG CHINESE STUDENT. PAGE 11

TRENINGSTIPSET: UTROPIA TESTS BOTH KAYAK POLO AND MIXED MARTIAL ARTS. PAGE 16-17

Utvidet søknadsfrist på stillingen er 5. juni.

Tiltredelse er 1. august.

Søknad med CV og attester leveres til ansvarlig@utopia.no eller Utopia - Studentavisen i Tromsø og Finnmark v/ ansvarlig redaktør, UiT Norges arktiske universitet / Hovedgården 9037 Tromsø

For spørsmål om stillingene, ring 77 64 59 01 eller kom innom Utopia sine kontorer i Teorifagbygget hus 2, like ved Café Bodega i campus Breivika.

“O day and night, but this is wondrous strange!”

Shakespeare's Globe Theater came to perform Hamlet in Tromsø as part of an ambitious project that is to mark two anniversaries.

The Globe has decided to travel with their new production of Hamlet to every nation on earth. In many of them the play will be seen for the first time in history.

The tour will mark two anniversaries - April 23rd, 2016 marks 400 years since Shakespeare's death and the 450th anniversary of the playwright's birth will take place next April. The tour will take two years and includes almost 200 countries in its itinerary. Tromsø was lucky to be chosen among Norwegian cities to witness this show.

The whole show lasted only about two and a half hours, but managed to pack a lot of rich content and energy into this small window of time. The form of the play could be a bit surprising; in the beginning all of the actors were merrily singing an Irish folk song, accompanied by violin, and gave the impression of a real traveling troupe, as it could have looked in Shakespeare's times. The actors, only seven in number, played multiple roles. Some male roles were played by female actors, which is the reverse of what was the case in Elizabethan time. Those whose characters were not in the current scene stayed onstage to supply the musical background.

The play offered a fresh and innovative look at Shakespeare's masterpiece - there was less indulging in Hamlet's suffering, with which maybe most of us associate the play, and the focus was instead on the genius that accompanies his madness. Ladi Emeruwa conveys the hero's colorful character with exquisite skill, captivating the audience with his quick wit and rebellious spirit. Anyone who feels like they don't exactly fit in this world can identify with his restlessness and dissatisfaction.

It was most of all very entertaining, maybe less deep than it could be, but wasn't theater in Shakespeare's era directed towards audiences from all walks of life? There was a big emphasis on humor; it was very bold and intensive. The non-verbal communication was executed to perfection, which is especially important in this tour,

where the play will be performed in front of so many different nationalities and people for whom English is not their mother tongue - just like back in the seventeenth century when the Globe toured with their plays to many non English-speaking countries. It makes you understand that it was actually meant to be watched, not read, and that you'd been missing a lot before you had seen it live.

"In 1608, only eight years after it was written, Hamlet was performed on a boat - the Red Dragon - off the coast of Yemen. Just ten years later it was being toured extensively all over Northern Europe. The spirit of touring, and of communicating stories to fresh ears, was always central to Shakespeare's work. We couldn't be happier to be extending that mission even further. By train, coach, plane and boat we aim to take this wonderful, iconic, multifarious play to as many fresh ears as we possibly can."

-Dominic Dromgoole, Artistic Director of Shakespeare's Globe

TEXT: KATARZYNA CHEROMIŃSKA
PHOTO: BRONWEN SHARP
KULTUR@UTROPIA.NO

Globe to Globe Hamlet touring company. From top to bottom, left to right. Keith Bartlett (Claudius/Polonius), Phoebe Fildes (Ophelia/Gertrude/Horatio/Rosencrantz/Guildenstern), Naeem Hayat (Hamlet), Amanda Wilkin (Ophelia/Gertrude/Horatio/Rosencrantz/Guildenstern), Ladi Emeruwa (Hamlet), Matthew Romain (Horatio/Rosencrantz/Laertes/Guildenstern), Miranda Foster (Gertrude/2nd Gravedigger), John Dougall (Claudius/Polonius), Bruce Khan (Horatio/Rosencrantz/Laertes/Guildenstern), Rawiri Paratene (Polonius/Claudius), Jennifer Leong (Ophelia/Horatio/Rosencrantz) Tom Lawrence (Horatio/Rosencrantz/Laertes/Guildenstern)

Mine damer og herrer, i dag synker nivået

Stolt med troféet: østerrikske Conchita Wurst vant årets Eurovision Song Contest. Foto: EUROVISION/Thomas Hanses

I anledning den store finalen i årets Melodi Grand Prix samlet folket seg på Driv Café. Mange ville se den underholdende og spennende konkurransen sammen med andre, for å oppleve en skikkelig Melodi Grand Prix-atmosfære. Spennende var det, men euforien ble borte.

Kontroversiell vinner

Vinneren, Conchita Wurst, er ganske omdiskutert. Det spørres faktisk hvor mye av seieren skyldtes utseendet hennes. Den østerrikske dragqueen gjorde seg bemerket med kvinnelig kropp, kjole og hår, samt tett sort skjegg og massevis av sminke. Noen sier at dette ikke spilte noen rolle og sangen bare var fantastisk.

Dette er naturligvis en smakssak, og det er ganske normalt å være misfornøyd med resultatene i en slik konkurranse.

Meget jevne resultater

Andrelassen gikk til Nederland og duoen The Common Linnets med den rolige, romantiske sangen "Calm After the Storm". En velfortjent tredje plass gikk til Sverige og Sanna Nielsen med

EUROVISION

SONG CONTEST
COPENHAGEN 2014

sangen "Undo". Mot slutten var det ikke klart hvem som ville vinne og avgjørelsen ble spennende.

Som alltid var stemningen ved selve scenen, denne gangen altså i København, veldig bra.

Som et kreativt innslag innførte showet små videofilmer hvor artistene laget sitt eget nasjonalflagg av de forskjelligste materialer. For første gang noensinne var landene San Marino og Montenegro med i en finale i ESC. Konkurransen ble ledet i hovedsak av Lise Rønne, en mager og usympatisk kvinne.

over utfallet av en sangkonkurranse.

Personlig er jeg overbevist om at størsteparten av seieren skyldtes det merkelige utseendet hennes. Mange land stemte antakeligvis på henne bare for å vise hvor tolerante de er. Etter min mening var Conchitas sang ikke fremstående og koreografien på scenen ikkeeksisterende. Jeg unner henne seieren og muligheten å sende ut budskapet sitt til verden, men i mine øyne er resultatet svært urettferdig overfor de andre deltakerne.

Jeg venter på dagen når en slik dragartist ansees akkurat som alle andre og verken blir diskriminert eller foretrukket – særlig når dette bare er irrelevant. Men så langt har vi visst ikke kommet.

Er det en sangskonkurranse eller?

Tilbake til Conchita Wurst. Jeg er verken humorløs eller homofob, men jeg synes ikke at det er særlig morsomt eller interessant å se på en dragqueen. Hvis slike mennesker trives med livstilen sin, respekterer jeg det ubetinget. Allikevel forstår jeg ikke at en slik opptreden bestemmer

CHRISTINA DAVRIL (TEKST)
VARVARA ALEKSEEVA (FOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

Et internasjonalt publikum på Driv nyter Eurovision konkurransen.

FILM SCOOP

Godzilla

Terningkast: 5/6

**Norges-premiere:
16.05.14**

Med nærmere tretti Japanske filmroller og noen opptredener i USA, har Godzilla blitt et gigantisk popkultur ikon. Året var 1954 første gang Godzilla svømte frem på skjermen og var på mange måter en tankegang født fra en blanding mellom japansk mytologi og de skrekkelige hendelser i forbindelse med Hiroshima og Nagasaki under andre verdenskrig. Godzilla er rett og slett en metafor for atomvåpen og den nye amerikanske versjonen regissert av Garth Edwards med Aaron Taylor-Johnson og Ken Watanabe i hovedrollen, er intet unntak.

Filmen bruker lang tid på å komme i gang om man gransker den fra et utålmodig ståsted. Her settes det opp årevis med forskning gått tapt, far og sønn forhold, skyldfølelser og generasjoner full av dramatik som når alt kommer til alt faktisk lønner seg. Når tragedien rammer, er man villig til å følge med og bryr seg på figurenes vegne. Skuespillet er for det meste meget bra, bortsett fra visse deler, slik som avslutningssekvensen der musikken svulmer opp og hele greia blir til en melodrama-

Selv om det ikke er så mange av de, klarer Godzilla virkelig å imponere med de stilfulle, velregisserte og minneverdige actionsekvensene.

tisk bombe.

Dermed tar monsteret ett steg tilbake for menneskedramaet og spenningen er prioritert fremfor action. Når det er sagt, kaster denne filmen et eierskap over sine money-shots som ingen andre. Selv om det ikke er så mange av de, klarer Godzilla virkelig å imponere med de stilfulle, velregisserte og minneverdige actionsekvensene. Filmen har til og med et parr solide overraskelser i vente - storfans av filmserien vil miste trynet ved en spesifikk konfrontasjon.

Likevel føles filmen en smule i lengste laget og kjed-

somheten sniker seg innpå like før tredje akt, som selvfølgelig ga meg en oppvåkning. Men når hovedpersonen er lettere forglemmelig og Bryan Cranston ikke får så mye tid på skjermen som jeg skulle ønske, er det ikke lett å følge med på alle de forglemmelige marine-soldatene.

Den er også alt for typisk i den forstand at tilfeldighetene har alt å si. Merkelig nok, selv om den bruker mye tid på å overbevise publikum om at den skildrer hendelser som potensielt kunne ramme vår verden, er den ikke så opptatt av å skape en sammenhengende forklaring på hvorfor all styret og monstret selv forfølger hovedpersonen samt hans familie fra by til by, kontinent til kontinent.

Filmen åpner med et utrolig segment fullt av historiske faktaopplysninger og referanser, både til den japanske Godzilla-ikonografien og dens plass i akkurat denne tolkningen. Disse er sydd sammen av gamle avisutklipp og tidlig 1900-talls filmteknologi. Utover filmen vitner men fine innramminger gang på gang med brede, feiende klipp som skildrer byer, atomkraftverk og naturkatastrofer slik de aller fleste Hollywood-actionfilmer aldri tar seg tid til å gjøre.

Edwards varierer mellom å bruke shaky-cam i et øyeblikk for å skape stress og mangel på visibilitet, til solide kamerabevegelser i andre scener som fokuserer mer på ansikter og følelser i tunge situasjoner.

Det er klinkende klart fra første akt at Gareth Edwards ikke gjør dette kun for pengenes del, han er en filmskaper og sover med kameraet under hodet. I tillegg er jeg overbevist at slik som mange andre av hans generasjon, så har han vokst opp med disse filmene og elsker tanken på å realisere ikke bare en god monsterfilm, men en god filmopplevelse generelt. Det måtte en del til for at denne filmen skulle snike til seg en plass på pallen, men den kom ut på topp. Jeg gleder meg til å se mer fra Gareth Edwards.

Bad Neighbours

Terningkast: 3/6

Norgespremiere:
09.05.14

Når Mac of Kelly Radner (Seth Rogan, Rose Byrne) kjøper seg hus i et nabolag man bare kan drømme om, forventet de ikke at en høylytt studentklubb kunne påføre såpas mange problemer for dem og deres nyfødte datter. På tross av Radner-familiens teite forsøk på å skape et vennlig forhold mellom dem å de nye naboene ved å dele bort weed og feste på deres nivå i bytte mot forholdvis stillhet, klarer de ikke å utkonkurrere ungdommen som sakte men sikkert tar over nabolaget.

Store deler av humoren ser ut til å komme ut av skuespillerens evner til å «rappe» mot hverandre i pinlige situasjoner basert på et løst manus. Mye av dette faller med et døvt plop i selve filmen, og går videre til bare å ligge der, bevegelsesløst på gulvet. Av og til fungerer en vits i ny og ne, men flere ganger blir humorsekvensene dratt en smule for langt

og man føler at de samme aspektene filmen prøver å gjøre narr av, ironisk nok blir en del av dens svakhet.

Seth Rogan er Seth Rogan og alt han vanligvis representerer. Om man liker stilen hans eller ikke, er opp til hver enkelt og han gjør det som blir bedt av han her. Det dumme for Rose Byrne som spiller kona, er at han overkjører henne gjennom mesteparten av spilletiden. Ikke optimalt ettersom de deler nesten hver eneste scene mellom hverandre. Muligheten for at regissøren trimming av filmen gikk utover hennes komiske timing er der, enten fordi hun ikke er vant med å jobbe innenfor slike rammer og trenger mer pusterom, eller fordi hun bare ikke er morsom.

Og når man snakker om mangel på komisk sensibilitet, så må man nevne selveste Zac Efron, som heldigvis ikke har det problemet i rollen som presidenten av studentklubben og en kalkulert slemming. Det er vanskelig å ta til seg tanken at denne mannen faktisk har talent til noe annet en dans og sang basert på High School Musical-åra. I Bad

Neighbours er det han som skaper mesteparten av dramaet, store deler av humoren og presenterer en helhetlig figur med utfordringer, svakheter og motivasjoner. Det dukker opp flere grunner på skjermen, til hvorfor han gjør det han gjør og Efron gir alt i rollen. Et noenlunde interessant karakterark i en komedie der hjemmelagde dildoe og melking av postgravide kvinner er en del av hovedplotlinjen; fascinerende.

Hele tredje akt er konstruert

» Store deler av humoren ser ut til å komme ut av skuespillerens evner til å «rappe» mot hverandre i pinlige situasjoner basert på et løst manus.

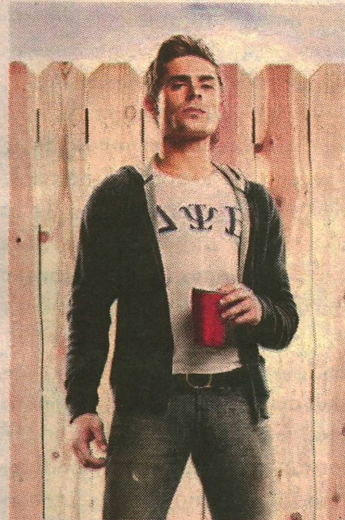
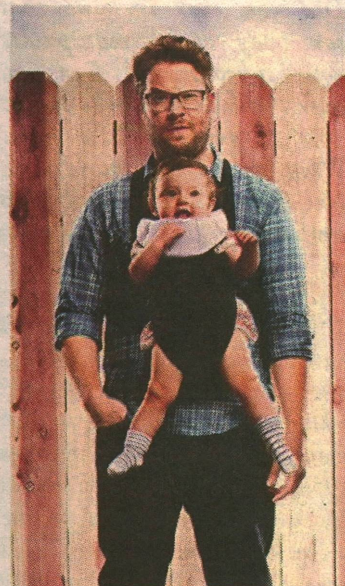
som det siste nivået i et TV-spill, komplett med oppfinnsomme vepen, avledningsmanøvrer, et snikeoppdrag og en sisteboss. Det er en solid avslutning som ved hjelp av slapstick, spenning og alkohol

ikke bare skaper flere morsomme og pinlige scenarier, men også klistrer en fin liten knute på filmens helhetlige pakke.

Overaskende nok fant jeg gode popkultur referanser rettet mot Breaking Bad og Batman til å være noe av det mer underholdende.

Dette er langt ifra en fantastisk komedie. På den andre siden eier Bad Neighbours noen store ideer og man kan forvente et parr solide latterutbrudd selv om manuset er sparsommelig med disse.

ALEXEI SMIRNOV
KULTUR@UTROPIA.NO

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt.

Husk studentbevis 😊

Ring for time:

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Anita Wiik,
Christina Fredheim og Karina Bergland

Anime movie "Paprika"

Did you ever imagine that somebody could manipulate your subconscious? Did you ever think that somebody was able to guide your dreams? What would the world look like if we could merge dreams and reality?

The movie Paprika, from the year 2006, takes place in the near future and is about a psychotherapist who works on the development of a new machine which can perform detailed analyses of dreams. The movie, directed by Satoshi Kon, is based on the novel of the same title by Yasutaka Tsutsui. The revolutionary machine, DC mini, is developed by the overweight genius Kōsaku Tokita. The machine allows the psychotherapist to tape the dream of a patient as a movie. The psychotherapist is then able to interact with the dreams of the patient and guide them in a certain direction. Although the machine is still in development, the psychotherapist Atsuko Chiba uses it anyway and acts in the dreams as 'Paprika' in order to help her patients. The machine is stolen, however, and the thief tries to manipulate the subconscious minds of other people. Dreams and reality merge. Atsuko Chiba and Kōsaku Tokita try to find the thief of the DC mini and try to regain control of their machine. The assistant Himuro is manipulated by the thief. The chairman of the research laboratory is as well and the coworker Morio Osanai also becomes involved. From that point on it isn't clear who is being manipulated and who is responsible for it. If you are curious about who is doing what, you should watch the film and find out!

The movie shows how dangerous technical development can be. It raises the question of whether we should actually use every possible technological improvement. And furthermore it shows how dangerous it can be if technical improvements, like the DC mini, are used in the wrong way and for the wrong reasons. That is the philosophical question which underlies the whole movie. How should we deal with the possibilities of technical development in the future? How do we decide if it is morally right or wrong to guide someone's dreams even if it is done with the intention of helping a person? The movie jumps from one scene to another, from the past and to the future. Due to the frequent changes of time and scene, the movie is really confusing. It uses a lot of recurring scenes and symbols. It is an

overflow of colours and action which takes the audience onto a crazy journey of thoughts. It is not easy to keep track of what is happening within the movie. The soundtrack of the movie, composed by Susumu Hirasawa, is unique and fits the movie perfectly.

It is totally worth it to engage in the journey and to experience the amazing movie. It is not only an interesting story but is also full of unique art work. So get ready for an extraordinary thought experiment when you watch Paprika.

Title: **Paprika.**

Director: **Satoshi Kon.**

Country: **Japan**

Rating: **5/6**

Review by:

LENA FUNKE

KULTUR@UTROPIA.NO

Sjakkturnering for amatørspillere

Det var ingenting å si på oppmøtet under turneringa.

Fredag 2. mai ble det arrangert en hurtigsjakkturnering i Lysgården på MH-bygget. Denne var i regi av KPMG, et selskap som har gått inn som en av sponsorene for Sjakk-OL, og turneringen var kun for spillere uten rating. Selv har jeg smertelig fått erfare at det finnes mange gode spillere uten rating rundt omkring på universitetet, og flere av dem møtte opp. Til sammen 33 spillere spilte i turneringen, selv om det var noen som kom eller gikk underveis.

Etter fem runder med turneringsspill hadde fire spillere kvalifisert seg til semifinalene: Endre Larsplass, Edvin Mæhre, Torfinn Johansen og Kristian Ronold. I semifinalene ble Kristian Ronold

slått ut av Edvin Mæhre, mens Torfinn Johansen gikk på en mine i åpningen mot Endre Larsplass. Larsplass og Mæhre møttes deretter i et veldig interessant Armageddonparti, der hvit får litt mer tid på klokka mot at remis regnes som seier for sort. Partiet er gjengitt med kommentarer i sjakkspalten.

Vinneren av partiet ble Endre Larsplass, som for øvrig var den eneste som hadde fem seire av fem mulige etter de innledende rundene. Dermed ble han kåret som vinneren av KPMG-turneringa, og sikret seg billetten til et VIP-arrangement under Sjakk-OL. Etter premieutdelingen fikk Utopia et kort intervju med vinneren.

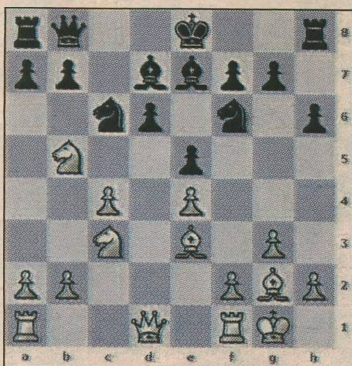

Endre Larsplass (t.v.) slo Edvin Mæhre i finalen.

Finalepartiet fra KPMG-turneringen

Endre Larsplass - Edvin Mæhre

1. e4 c5 2. Sf3 Sc6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Sf6 5. c4 d6 6. Sc3 h6 7. g3 Ld7 8. Lg2 e5 9. Sb5 Db8 10. 0-0 Le7 11. Le3

Trekkrekkefølgen er litt uklart opp til dette punktet, men slik så stillingen ut etter hvits 11. trekk. Partiet ble ikke notert, men heldigvis ble nesten hele partiet tatt opp på video. Hvit står nok litt bedre her. Bonden på d6 er svak,

og hvit har også full kontroll over feltet d5.

11... a6

Veldig logisk. Springeren står truende på b5, og med dette trekket tvinges hvit til å trekke springeren tilbake til et dårlig felt.

12. Sa3 O-O 13. Sd5 Sxd5

14. cxd5 Sd4?

Her ryker det en bonde. Bedre var 14... Sa7, hvorpå springeren kan komme i spill med Sb5 på et senere tidspunkt. Det er mulig at 14... Sb4 også er et alternativ, men b4 er ikke dekket og springeren kan fort bli stående veldig utsatt.

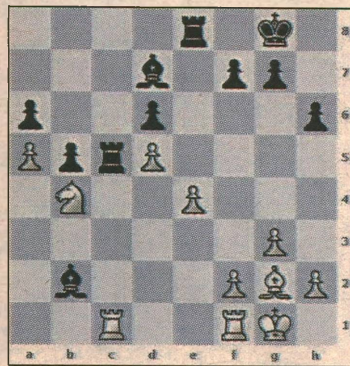
15. Lxd4 exd4 16. Dxd4 Lf6 17. Db4 b5 18. Tac1

Tar kontroll over den eneste åpne linjen på brettet, samtidig som springeren kan utvikles via b1 uten å være til hinder for tårnet. Med bonde over har hvit en god stilling, og nå gjenstår det

bare å få springeren på a3 i spill.

18... Te8 19. Sc2 Db6 20. a4 Tac8 21. a5 Dc5 22. Dxc5 Txc5 23. Sb4 Lxb2

Der vant sort bonden tilbake.

Det er ikke lett å se hvor hvit spilte bort fordelene, men både 19. Sc2 og 20. a4 virker lite konsekvente. Springeren står i veien for tårnet, og skal åpenbart videre til for eksempel e3. Trolig var det best å bruke et trekk på å flytte den dit før hvit går på med bøn-

dene på dronningfløyen. Etter dronningavbyttet er det ikke noe som passer på bonden på b2, og kanskje burde hvit spilt bonden til b4 i stedet for springeren i 23. trekk. Stillingen er nå materielt i balanse, og sort har løperparet. Bonden på d6 er fortsatt svak, men binder nå opp de to hvite bøndene på d5 og e4, mens sort selv har en gardert fribonde på b5, og hvis hvit bytter av tårnene på c5 får sort to sammenhengende fribonder.

24. Txc5 dxc5 25. Sxa6 Ta8??

Den avgjørende feilen. Hvit får en gratis bonde og truer samtidig løperen på d7. Etter 25... Tc8 kan ikke bonden slås, springeren på a6 står utsatt til og stillingen er fortsatt i balanse.

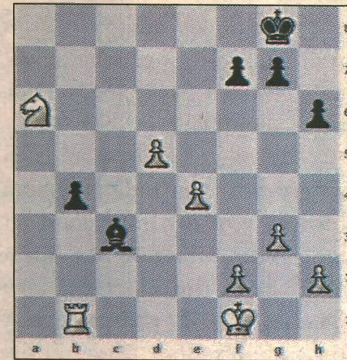
26. Sxc5 b4?

Løperen på d7 henger fortsatt.

27. Tb1 Lc3 28. a6 Lb5 29. Lf1 Lxf1 30. Kxf1 Txa6?

Tårnet tar en bonde som er dekket, men stillingen var ikke til å redde uansett.

31. Sxa6

Her ga sort opp. Med dette vant Endre Larsplass turneringen.

SIMON STEINNES (TEKST)
JAN SIGMUND BERGLUND (FOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

Djevelanger: krim fra nord

Og fra et alternativt univers hvor Bodø faktisk opplever varme somre.

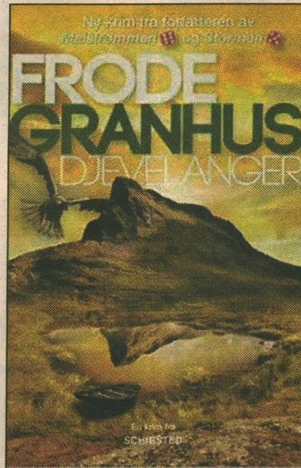
Tittel:
Djevelanger

Forlag:
Schibsted forlag

Forfatter:
Frode Granhus

Publisert:
2014

Sidetall:
335 s.

Djevelanger er navnet på den tredje boka til Lofotmannen Frode Granhus. Omslaget lover "En krim fra Gyldendal". Som leser er jeg vanligvis skeptisk til sjangerlitteratur, men i møte med Djevelanger ble jeg påminnet om at kvalitet eksisterer innenfor alle kategorier; dette var en overraskende godt skrevet og uforutsigbar krimroman.

Boka utmerker som en bedre krim. Mye av det skyldes nok at den unngår de verste klisjéfellene og gjør enkelte uventede ting innenfor sjangerens konvensjoner. En kidnapping av en ung jente utgjør startskuddet for handlingen. I løpet av den 335s. lange boka går forbryterne og etterforskerne svært tett innpå hverandre i det hetebølge-

rammede Bodø-distriktet. Den tettheten i plottet som jeg liker så godt skyldes at det er selve forbrytelsen som settes i førersetet, og gudskjelov ikke en hardkokt Harry Hole-kopi av en politimann, heller ikke en sadistisk masse-morder.

Selvfølgelig er det i denne romanen også en mannlig politbetjent, og han er også fortellerens mest fortrolige sammensvorne. Men Rino Carlsen er ingen egotistisk rebell med metoder som ville fått ham sparket i det virkelige liv. Det er et ordnært og utvilsomt mer realistisk politi som her presenteres, hvor betjentene jobber i team, og kommer frem til løsningen via tradisjonelle etterforskningsmåter. Jeg gir et i tillegg et stort

pluss for å ikke ty til moralsk fordervelse eller galskap, men heller komme med troverdige motivasjoner for de forbrytelser som er begått.

Tilslutt får oppklaringen sin troverdige og overraskende slutt som klarer det mesterstykket å ikke være en nedtur fra spenningsklimakset. Flere falske slutter gjør at handlingen fortsetter å snu og vendes på helt til slutten er et faktum. Så får det heller unnskyldes at en hetebølge av dette kaliber i Bodø er og blir en fantasifull drøm!

TEKST: EMMA JENSEN
FOTO: PRESSE
KULTUR@UTROPIA.NO

CD-review:

Artist:
Line Mari

EP:
Fly High Fly Low

Record Label:
Indie distribution

Rating: 6/6

This album is full of surprises: the opening riffs from the guitar are just amazing (on the first track, which has the same title as the EP: Fly High Fly Low), then flowing into a half philosophical, half angry analysis of a past relationship (It's All About You) which contains lyrical elements.

The styles change quickly within the album so one can never be bored of the songs: on Imposter and I Don't Care (third and fourth track, for example), it is much closer to punk music both in terms of its instruments and lyrics than Why Do I Cry (the last track of the single).

The only drawback to the EP is that it is too short because if you start listening to it, you want to listen to more and more songs. Line Mari's voice

is just indescribably amazing and fits different styles within her genre as well.

Another drawback might be that the lyrics are centred mostly around one topic (which is breaking up). Therefore, I would recommend it mostly to broken-hearted people who need consolation and want to ease their pain. But it could also be enjoyed by people who simply enjoy a variety of songs, who like genuine Norwegian rock music, and for all of you who have not heard about Line Mari before.

Definitely a nice experience, try it!

TEXT: ELZA BÖRÖNDY
PHOTO: PRESSE
KULTUR@UTROPIA.NO

KJEMIEEN RUNDT OSS

Rubidium, 37, 85.467 u

Rubidium er et alkalie-metall, samme gruppe som natrium og kalium.

De fleste har fått med seg hvordan natrium freser avgårde hvis du kaster en bit natrium i vannet, det samme skjer med rubidium. Selv fuktighet i lufta kan være nok til å antenne rubidium.

I naturen opptrer derfor rubidium ikke som rent metall, men som en komponent i forskjellige mineraler.

Rubidium fikk sitt navn på grunn av det røde lyset som blir sendt ut når mineraler som inneholder rubidium blir tilført mye energi, for eksempel i en flamme. Navnet kommer fra latin, rubidus, som betyr mørkerød. Det er verdt å merke seg at rubiner har navn av samme rot, men ikke inneholder rubidium (fargen til rubiner kommer fra krom-ioner). Fyrverkeri inneholder av og til rubidium for å gi farge.

Rubidium har ingen kjent biologisk rolle, og i hele menneskekroppen er det under 1 gram av rubidium, men siden rubidium er i samme gruppe som kalium kan rubidium i mange av kroppens enzymer ta kaliums plass. Dialyse-pasienter med depresjon har fått påvist rubidium-mangel og blitt behandlet med rubidium-tilskudd.

Rubidium har to isotoper: rubidium-85 og rubidium-87. Rubidium-85 er stabil og utgjør mesteparten, mens rubidium-87 er radioaktiv med en halveringstid på nærmere 50 milliarder år (personlig synes jeg det er ganske så stabilt).

Når rubidium-87 desintegrerer dannes det strontium-87, og med å måle forholdet mellom rubidium-87 og strontium-87 kan man anslå alderen til en bergart.

TEKST: BJARTE AARMO LUND
BILDE: WIKIMEDIA
KULTUR@UTROPIA.NO

Rubidium er et skinnende metall i ren form, men hvis du slipper en bit i vann begynner det å brenne.

Missed Connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

Seeking guy from Driv's last party:

We kissed on the dance floor. I was dressed as a sexy sailor. You wore a sequined top, a wig, and fake eyelashes. Please tell me you were in a costume.

To the girl who sits next to the window at the Monday cycling class every week:

I've missed 3 handball practices because I'm so mesmerized by the sight of you in the lit up window just feet away from my face. Last week I almost got hit by a car standing there in the rain. I think I'm in love. Please give me the chance to be your stationary bike.

Searching for guys willing to grow mustaches:

There are many positions still available, including: pedophile, drunk cattle wrangler, Mexican drug lord, and creepy uncle. Also open to suggestions. Women accepted if they have the skills to pay the bills.

Dear ex-downstairs neighbor:

I miss you! Yes you, you fat, ugly, dumb thing! My girlfriend is slobbering over the new neighbor you found to move in, and I'm hating it! She might even be cheating on me by now, and it's only been a week! Please move back in.

Hello to the sexy stewardess on Widerøe last weekend:

Baby, you lit up the whole plane. Literally, everyone knew it was you that was smoking in the bathroom. My mom always told me that if you smoked on planes the entire thing would explode as soon as the landing gear came down. You'd better watch out.

Dear muscle bound meathead at Kraft:

Let it go dude, everyone knows you're gay.

ANNONSE

FOKUS TANNLEGENE

VESTREGATA 42, 2. etg, TROMSØ

- 30% studentrabatt
- Tannbleking kr 2.750,-
- Vi tar imot nye pasienter, kort ventetid

tlf. 776 84 931

Kristin C. Olsen og Urd Lilleng

Velkommen til oss

fokustannlegene@gmail.com

TIPS OSS!

Vet du om noe som vi burde skrive om? Tips oss på:
redaksjon@utropia.no eller telefon 77 64 59 01

Vi holder til i studentkorridoren på Teorifagbygget hus 2 i
Tromsø, ved Café Bodega og på campus Alta i vinterhagen.

Kom gjerne innom for en prat!

Utroscope

Aries

Try a new look Aries! Why don't you stick your head in a blender?

Taurus

The health station next to old Driv will be your next destination next week. You will feel the urge.

Gemini

You've been spending a lot of time at Bodega recently. Be careful, you're in danger of becoming a waffle yourself: boring, stale, and slightly wet.

Cancer

The stars tell me that you are tired of being asked about your gender. Fortunately, the summer will be really warm this year and your beard will get a lot of vitamins and grow faster. This summer will change your life!

Leo:

Leos you've had a haircut recently! What did you use?! A grenade?

Virgo

You've been in a lot of pain Virgo. Not the sort of pain that can usually be solved with aspirin but in your case, we'd suggest the entire bottle. Throw in some tricycles for good measure.

Libra:

Libra – you're simply the best! Better than all the rest! Better than anyone, anyone I've ever met!

Scorpio:

In terms of love, you're like a character from a soap opera. Full of drama, spiteful, incapable of monogamy, and destined to be stabbed to death.

Sagittarius:

This is the Chinese Year of the Rabbit. You're a bit like a rabbit actually: cute, fluffy, and doomed to be run over by a car.

Capricorn:

Look in your pockets, Capricorn, and you will find Kr. 10! Now use it to call someone who cares.

Aquarius:

You should avoid doing anything that begins with the letter T. That especially involves talking.

Pisces:

You will wake up one morning this week to find a beautiful man bringing you breakfast. Unfortunately, he's a nurse and you're in hospital about to die.

KALENDER

21. mai - 24. august 2014

Torsdag 22. mai

Den uendelige historie	18:00	Hålogaland Teater
Samfunnshuset	20:00	Hålogaland Teater

Lørdag 24. mai

Barnelørdag: Billig Brus	12:00	Hålogaland Teater
Suppeteater: Lars Vegards	13:00	Hålogaland Teater
Den uendelige historie	15:00	Hålogaland Teater
Samfunnshuset	18:30	Hålogaland Teater
Venners venner fest 2014	21:00	Driv

Onsdag 28. mai

Konsen Eksamensfestival	13:00	Driv
Den uendelige historie	18:00	Hålogaland Teater
Søstre 11 år etter	20:00	Hålogaland Teater

Lørdag 31. mai

Operakafe	15:00	Hålogaland Teater
Den uendelige historie	15:00	Hålogaland Teater
Søstre 11 år etter	18:30	Hålogaland Teater
Dreamland Dance Party	18:00	Driv

7. juni - 19. juli

Lyd av sommer	7.juni 19:00	Ishavskatedralen
Line Mari	14.juni	Bastard Bar
TUIL vs. Bærum	15. juni 18:00	TUIL Arena
Midnight Sun Marathon	21.juni	Tromsø
Karlsøyfestivalen	1. - 6. juli	Karlsøy
Riddu Riddu	9. - 13. juli	Kåfjord
Bukta Festivalen	17. - 19. juli	Telegrafbukta
Bukta i byen (etterfest)	17-20 .juli	Driv
Sjakk OL	1.-14.august	Driv

Søndag 03. august

TUIL vs. Fredrikstad	18:00	TUIL Arena
----------------------	-------	------------

Fredag 23. mai

Red Headed Sluts	21:00	Driv
Luis Callejas: Lines in Water	18:00	Academy of Contemporary Art
Den uendelige historie	18:00	Hålogaland Teater
Samfunnshuset	20:00	Hålogaland Teater

Mandag 26. mai

Konsen Eksamensfestival	14:00	Driv
TIL vs. Mjøndalen	19:00	Alfheim

Tirsdag 27. mai

Konsen Eksamensfestival	14:00	Driv
Den uendelige historie	18:00	Hålogaland Teater
Søstre 11 år etter	18:30	Hålogaland Teater

Fredag 30. mai

Den uendelige historie	18:00	Hålogaland Teater
Søstre 11 år etter	20:00	Hålogaland Teater
Pristine	21:00	Driv

1. juni - 5. juni

TUIL vs. Mjøndalen	18:00	TUIL Arena
Latinofest	18:00	Driv
TIL vs. Bodø/Glimt	18:00	Alfheim

Mandag 23. juli

VG-lista	Tromsø
----------	--------

10. august - 24. august

Arctic Race Norway	14. - 17. august	Tromsø
Semesterstart	19. august	Tromsø
DebutUKA Tromsø	19. - 24. august	Tromsø
Semesterstart Alta	20. august	Alta
TIL vs. Tromsdalen	10. august 18:00	Alfheim
TIL vs. Nest-Sotra	17. august 18:00	Alfheim
TIL vs. Hønefoss	24. august 18:00	Alfheim

KONSERTER TEATER ANNET
FESTIVAL SPORT

calendar layout by Lukas Lindinger

WWW.UTROPIA.NO